

ஸ்ரீ. வ. உ. மி. நூல்களும் பிரசுரங்களும்.

மனம்போல வாழ்வு—ஐந்தாம் பதிப்பு. இஃது, இம்மை வினபதனையும், மறுமையின்பத்தையும் அடைவதற்குரிய நெறிகளை மிகத்தெளிவாகக் கூறுகின்ற ஓர் அரிய நூல். இப்பதிப்பு கன்கு சீர்திருத்தப்பெற்றும், ஜேம்ஸ் ஆலன் சரித்திரம் சேர்க்கப் பெற்று முன்னது, இதன் விலை அனா 3.

அகமே புறம்—முன்றாம் பதிப்பு. இஃது இசுத்திலும் பரத்திலும் மேலான நிலைகளை அடைவதற்குரிய மார்க்கங்களை வரிசைப்படுத்தி மிக இனிமையாகக் கூறுவது. இப்பதிப்பு கன்கு அழகுபடுத்தப் பெற்றும், ஜேம்ஸ் ஆலன் சரித்திரம் சேர்க்கப் பெற்று முன்னது. இதன் விலை அனா 3.

வலிமைக்கு மார்க்கம்—இரண்டாம் பதிப்பு. இது மிக எளிய நிலைமையை எய்தியுள்ளோர் மிக வலிய நிலைமையை எய்துதற் குரிய வழிகளை யாவரும் எளிதில் கைக்கொள்ளத் தக்கவாறு தெளிவாகவும் விரிவாகவும் இவரிய தமிழ் நடையில் எழுதப்பெற்றது. இதன் விலை அனா 12.

மெய்யறிவு—முலாம் உரையும். இஃது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் தன்மைகளும், அவற்றை அடையும் வழிகளையும் பல உவமானங்களோடு மிகச் சுருக்கமாகவும் மிக விளக்கமாகவும் கூறுவது பல சித்சத்து நீதி நூல்களின் சாரம் எனத்தக்கது. இதன் விலை அனா 12.

மெய்யறம்—முலாம் உரையும். இது திருவள்ளுவர் திருக்குறளுக்கு வழிநட; மாணவலியல், இவ்வாறியியல், அரசியல், அந்தணலியல், மெய்யியல் என்னும் ஐந்து இயல்களால், புருஷார்த்தம் நான்மையும் சற்கால இயல்புக்குத் தக்க வேறுபாடுகளோடு கூறுவது. இதன் விலை ரூபா 1.

வ.உ.சி. பாடநீராட்டு—அரும்பந் உரையுடன். இஃது, ஆன்ம ஞானத்தையும், கடவுள் ஞானத்தையும், உலக அறிவையும் கல்லொழுக்கங்களையும் அடையச் செய்வனவும், பல பேச்சுளுக்கு எழுதியனுப்பியன்வுமான பல்வகைப் பாக்கள் பல நூறு கொண்டது. இதன் விலை அனா 2.

உடவும் துறை

மனம் போல வாழ்வு

சு. 9911

வ. உ. ரிதம்பரம் பிள்ளை.

ஐக்கியப் பதிப்பு.

2.500
12.

அக்டோபர் 1938 பிள்ளையார் பிள்ளை, தூத்துக்குடி.

பதிப்புரிமை.

1938.

விலை அறு 12

முயற்சிவின் வலிமை

“உலையா¹ முயற்சி களைகளு² உலழின்
வலிசிந்து³ வன்மையும் உண்டே-உலகறியப்
பாஸ்முனை³ தின்னு மறலி⁴ புயிர்குடித்த
காஸ்முனை⁵ பே போலும் தரி⁶”

1 உலையா-கெடாத.

2 களைகளு-ஆதாவாக.

3 பாஸ் முனை-பிழிவின் அங்குரம்.

4 மறலி-எமன்.

5 காஸ் முனை-பிழிவின் (மாராகண்டன்); 6 கரி-சான்று.

தேசபக்தர், ஸ்ரீமாத்.வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அலங்கர்

பொருட் குறிப்பு.

பொருள்.	பக்கம்.
முதலுந் பா	4
முதலுந் பாபிராம்	5
முதலுநுந் பத்திய சில மதிப்புகள் ..	6
செல்லம் ஆலன் சரித்திரச் சுருக்கம் ..	7
சிறப்புப்பாபிராம்	12
பாபிராம்	13
காப்பு முதலியன	16
நினைப்பும் முழுக்கமும்	17
நினைப்பும் நிலைமையும்	22
நினைப்பும் சரிதமும் ஆரோக்கியமும் ...	41
நினைப்பும் காரியமும்	46
நினைப்பும் காரியசிந்தையும்	51
மனோநிபந்திதமும் மனோபாவனை நுதல் ..	57
சாந்தி	65
மனம்போல வாழவு முதலிய அலக்கியம்	
பத்திய மதிப்புகளின் சில	69

முதலாவது பாடல்

ஆத்கல் திருத்தல் அமைட்டவன் பவனோ;
 பவிதன் பவனோ; மறந்தவன் தீர்ப்பாடம்
 குதவிமை மெய்துத் தாக பருதிய திருத்த
 ஆர் பல் இன்பமுன் புகழ் கொள்வதன்;
 தனித்து தீர்ப்பாடம்; அருள் அஃ தாங்கே
 நிலைமைகள் அவன்பல நினைமைகாட்டாயே

யவன்மவன்.

காட்டு ஆடி-காட்டும் கண்ணாடி.

முத ஹிஸ் பா

ஆக்கல் திருத்தல் அமைப்பவன் மனனே;
 மனிதன் மனனே; மஹான் நினைப்பாம்
 கருவியை மெட்டுதற்குத் தருதிய திருத்த
 ஆரியம் இன்பதுன் மரக்கக் கொள்ளுவான்;
 தவித்து நினைப்பான்; சாரும்அஃ தாங்கே:
 நிலைமைகள் அவன்மன நிலைமைகாட்டாடியே

மனன்-மனம்.

சாட்டு ஆடி-சாட்டும் கண்ணாடி.

முதலாம் பாயிரம்

தியானமுட அநாபரமு மாகிய இரண்டின் பல
 ஒரு விவரிவந்த இப் புத்தகம் நீண்டபின் வளி
 னமையைப் பற்றி விவரிக்கக் கூறுகின்ற ஒரு பெரிய
 நூல் அன்ற; “தாமரை ஆகுபவர் தாமரை” என்
 றுட உண்மையைப் புத்தகங்கள் எந்நிதனும் காண்டு
 உணரமுடியா செங்கல் கற்கள் போன்றவை தாமரை
 தாம உட்கொள்ளும் நீண்டபுகழைப் போலவே
 அகிலமாவ. துழுக்களைய அசுடவையையும் நீலமும்
 மாகிய புத்தகம் எவரும் சொன்னபு காதலா மனமே.
 அஃது அவ்வமைப இதுவகையில் மாணவ்யோதும்
 துன்பத்தோடும் கெட்ட வந்தது; இனி அறிவோதும்
 இன்பத்தோடும் கெட்டும்.

ஜேம்ஸ் ஆலன்.

முதலாவது பற்றிய சில மதிப்புகள்.

“இந்தால் சுயஞானம் சாக்கும் ஓர் ஊற்று”.—
லீஸேஸ்டர் பயோனியர்.

“இது நீங்கள் எல்லோரும் படிக்கவேண்டிய ஒரு
புத்தகம்”.—நார்தோன் லீக்லி.

“இச்சிறு புத்தகம் உண்மையில் ஜீவிதத்துவ
சாஸ்திரங்களின் ஆபாணங்களுள் ஒன்றாக இருக்
கின்றது. நீங்கள் உதவிபுரிய விரும்பும் உங்கள்
சிகேதிகர்களுக்கு, அளிப்பதற்கு இதனினும் நல்ல
புத்தகம் துன்பரக் காட்டுவது நம்மால் இயலாது”.
—ஸைன்ஸ் அவுஸ்

“இந்தாலும், ஐ. ஆலன் இயற்றியுள்ள மற்ற
தூலஸைப் போன்ற, மிக நன்றாகக் கூறப்பட்டுள்ள
நான்கு மிகுதியாகக் கொண்டுள்ளது. இதன்
தூலஸைப் படிக்கும் சாந்தம், சித்தி, சமயம்
இவை பொருந்திய மனத்தை வெளிப்படுத்துகின்
றது. இதன் நடை விரைவில் சுயஞானம் சாக்கச்
செய்யத் தக்கதாகவும், ஆலதல் செய்யத் தக்கதாகவு
முள்ள ஒரு நல்ல சித்தத்திற்குச் சமமா யிருக்கிறது.
‘இப்புத்தகத்தை வாங்கிப் படிப்புகள்’ என்று கூற
காம ஆசைப்படுகிறோம். இந்தால் மனிதனது புறத்தி
யும் அகத்தியுமுள்ள ஓர் இரத்தினம்”. பெய்ஸ்லே
டெய்லி எக்ஸ்பிரேஸ்.

ஜேம்ஸ் ஆலன்

(சரித்திரச் சருககம்)

ஜேம்ஸ் ஆலன் என்பவர் இங்கிலாந்து சசநரில் லீஸ்டர் எனனும் நகரத்திற் 1804-ம்-ஆண்டு பிப்ரவரி மாதம் 28-ம் தேதி பிறந்தார். அவர் இளமைப்பருவத்திற் சிவப்பக் கல்வியிற் பித்த அவர் வுடையவர்; அமெரிக்க தனித்த இடத்தில் குடிசென்று துபகளை வாசத்துச் சித்தித்திருப்பார். அவர் தமது தந்தையாரிடம் ஜீவதத்துவங் லோப்பற்றி வினவுவர். அவரது தந்தையார் அவ்வினாக்களுக்கு விடைகள் கூற இயலாது தயங்குவார். அப்பொழுது அவரே தமது வினாக்களுக்கு விடைகள் கூறுவார். அவற்றைச் கேட்டு அவரது தந்தையார் "மனோ இவ்வளவு அறிவு ஒரு பிறப்பில் கற்ற கல்வியால் வரத்தக்க தன்று; நீ முன்பு பிறப்புக்களில் நற்றிருக்கிறாய் போலும்" என்று கூறுவார்.

ஆலனது இளமைப் பருவத்தில் அவரது சரிசம் ஆயிரத்தாற்பதுமாயிருந்தது. அப்படியிருந்தும் அவர் விடையலோ அநிகமாத ஆலோசித்து ஆராய்ச்சிசெய்து "மூக்கம், அமைப்பார்த்த பலர் "நீர் இவ்வளவு தாரம ஆகியிருக்கீர் ஆகாய்ச்சி புரிவதால் உமது சரிசத்தகருக து வினாயக்கூடும்" என்று கூறுவ துண்டு. அவரது "த யாரும் "ஆனோ! நீ இவ்வளவு தாரம் உன் மனக்கூற்து வேலை கொடுப்பாயானால் நீ சேலும் மாணவ அடைவாய்" என்று பலமுறை கூறினதுண்டு. இவரது இவ்வாக்கைகள் பிற்காலத்தில் ஆலனது ரூபகதகிற்கு வந்தபோதெல்லாம் அவர் புன் சிரிப்பாகச் சிரித்துக்கொள்ளார்.

ஆலன் எதனை எதனை எந்த எந்த நேரத்திற் செய்ய வேண்டுமோ அதனை அதனை அந்த அந்த நேரத்தில் தமது முழுமனதோடும் செய்து முடிப்பர். அவர் எதிலும் தமது மனத்தை அனாகுறையாகச் செலுத்துவதில்லை; எதனையும் அனாகுறையாகச் செய்வதாயில்லை; அவர் எதனைச் செய்தாலும் திருத்தமாகவும் பூர்த்தியாகவும் செய்வார். அவரது ஏகாக்கிரபித்தமே அவர் அடைந்த உன்னத பதவிக்கெல்லாம் அடிப்படை யாகும். படித்தல், வினாயாடல், உண்ணல், உறங்கல் முதலிய சகல செயல்களையும் அவர் கிரமமாகவும் ஒழுங்காகவும் செய்து முடிப்பர்.

ஜேம்ஸ் ஆலன்

அவர் வாலிபப் பருவத்தை அடைந்த பின்னர்க் கமது சிறைக்கரோடு தீண்டாதாரம் உலாவிச் செல்வர். அவர் தமது வழியில் இப்பற்கைப் பொருள்களைப் பார்க்குதல் களிப்புறுமா; அல்ல - மிருகங்களையும் நெருங்கி, அவற்றின் குணநிலைகளைக் கவனித்து, அவற்றியிடத்து அர்ப்பு பாராட்டுவார். அத்துஷ்டமிருகங்களும் அவரிடத்தில் நெருங்கிவந்து அவர் சொல்லிற்குப் பணிந்து இணங்கி விடுகும். அவருடைய பதினேந்தாவது வயதில் அவர்தந்தையாரின் ஐசுவரியமெல்லாம் போய்விட்டன. அவரது தந்தையார் தமது குடும்பத்தின் அண்டவஸ்திநாதிசெலுத்துப் பணம் சம்பாதிக்கும் பொருட்டு அமெரிக்காவுக்குச் சென்றார். அங்குபோய்ச் சேர்ந்த இரண்டு தினங்களுள் நியூயார்க் நகர் ஆஸ்பத்திரியில் அவர் இறந்துபோனார். அவரிடமிருந்து கமது ஆலன் குடும்பத்திற்கு கிடைத்த செல்வமெல்லாம் அவர் மருங்கு காலமாக வைத்திருந்த வெள்ளிக்கைக் கடிக்காமல் ஒன்றை, அவரது மாணக்கநிழல் பின்னர் ஆலன் என்ற சொல்லுபதினேந்து மணி நேரம் வேலைசெய்து காது தாபாடாயிற் தமது இரண்டு சகோதரரையும் பாதுகாத்து வந்தனர். அக்காலத்தில் அவர் தினந்தோறும் மூன்று நான்கு மணிநேரம் தூங்கி வாசித்துவருவர். "கருமம் செய ஒருவன் கைது வேன் என்னும் பெருமையிற் பீடுதலாயிற்" என்று கம் தீருவள்ளுவர் கூறியதுபோல அவரும் "அதிகம் சுர்ப்பு பட்டு வேலைசெய்தல் அதிகம் பாணைக்கோச்சற்படுதல் டொக்கும்" என்று அடிக்கடி கூறுவர்.

ஆலன் பதினேழாவது வயதில் ஆங்கில நாடகத் கவி சிரோவ்டாஸிய டெங்கீஸ்பியர்ன் நாடக ஆங்களைக் கற்கத் தொடங்கி அவற்றில் பெரும்பாங்குகளை மனப்பாடம் செய்து முடிக்கார். அக்காலத்திலும் மற்றக்காலத்திலும் அவரது வட்சியம் மேம்புனர்தல் ஒன்றே. அவர் அந்நாடகப்பய தூங்களைக் கூற்றார். இவ்வுபகதில் மணிதர் அதுபவிக் கும் துன்பங்களை சாகமாகு மென்பதும், இன்பங்களை சுவர்க்கமாகு மென்பதும், இவ்வுபகதிற்கு அந்நியமாக சுவர்க்க நாடகங்கள் இல்லை பென்பதும் அவரது துணிவு. அவர் ஒழுக்கத்தை ஓர் ஆபாணமாக எக்காலத்தும் கொண்டிருக்கார். அவர் ஜாதிபித ஆங்கிலேயராயிருந்தும் புலாவண்

ஜேம்ஸ் ஆலன்

ணல், மதுவுண்ணல், அச்சிய ஸ்வீகரிதலுடன் உலாவச்செல்
லல், முதலிய டெட்ட பழக்கங்களை ஒரு பேராதம் கைச்
கொண்டவரல்லர். அவர் வாக்கினின்று வரும் வார்த்தைக
ளெல்லாம் பொருள் திறந்தபடியாயும் துன்பம் பயப்பவர
யும் இருக்கும். அவரைக் கண்ட நிலையரும் சல்லேவராய்
விடுவார். இசுரீகுப் பல சாஸ்திரிகள் உண்டு. அவற்றில்
ஒன்று:—அவர் ஒரு காலத்தில் வேலை பார்த்துவந்த ஓரிடச்
சில சகலாரமும் கெட்டு வார்த்தைகளையே பேசிக்கொண்ட
ருந்த பல வேலைகொள்கள் அவர் அங்குப் போய்ச்சேர்ந்த
சில நாட்களுள் அவ்வார்த்தைகளை அடியோடு நிறுத்தி
விட்டார்கள்.

அவர் தமது இருபத்தி நான்காம் வயதில் "ஆசீ தீபம்"
(The Light of Asia) என்னும் நூலைப் படித்தார். அந்
நூலி லிருந்து அவருக்கு மெய்யுணர்வு உண்டாயிற்று.
அது முதற்கொண்டு அவர் தமது நாட்டு நூல்களை மிகுதி
பாகப் படிக்கத் தொடங்கினார். தமது நாட்டு நூல்களில்
அவருக்கிருந்த விருப்பம் வேறு எந்த நாட்டு நூல்களிலும்
இல்லை. அவர் "நீதி நாட்டாரோ மெஹ்நானக் கருவூலம்"
என்று ஆடிக்கடி கூறுவ துண்டு. அவர் வாக்கினின்று வந்த
ஒவ்வொரு வார்த்தையிலும் தமதுநாட்டு நீதியும் மதக்கோட்
பாடும் சுத்திருப்பதா ஒழிக்கம் ஒன்றே மெய்யுணர்வுக்
கும் மரிணைய சகல உயர்ந்த பரிவிகளாக்கும் மார்க்கம்
என்பது அப்பருடைய சிதகாந்தம். அதுபற்றி அவர் "ஒழுக்
கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம், உயிரினும் ஒம்பப் படும்"
என்றபடி எந்தஞான்றும் ஒழுக்கத்தைத் தம் உயிரினும் அதிக
மாக ஒம்பி வந்தார்.

அவர் தமது முப்பதாம் வயதில் லில்லி ஆலன் என்
னும் ஓர் ஆங்கில மானை மணம்புரிந்தார். அவ்வம்மையார்
அவரை உடம்பு, மனம், ஆன்மா என்ற மூன்றற்கும் ஓர் ஒப்
பற்ற தனையாக அவரோடு கூடி வாழ்ந்துவந்தவர். அவரது
முப்பத்திரண்டாம் வயதில் அவருக்கு ஒரு பெண் பிறந்தான்.
அவளுக்கு நேரம் ஆலன் என்று பெயரிட்டனர். அவன்
பிறக்கான் முதற்கொண்டு அவர் விஷய இச்சையை விட்டு
விட்டனர். அவர் காலை முன்று மணிக்கு எழுந்திருந்து
பிரமணத்தில் இருப்பார்; குண்டுகளின்மிது தனித்துச் சென்று

ஜேம்ஸ் ஆலன்

ஆன்ம தத்துவங்களைச் சிந்திப்பர்; அவரை அடுத்தோர் கருக்கு ஆன்ம ஞானத்தை உபதேசிப்பர். “மனிதனது புற நிலைமைகளெல்லாம் அவனது அக நிலைமைகளிலிருந்தே வருகின்றன” என்பதும், “புற நிலைமைகளைத் திருத்துவதற்கு அகநிலைமைகளைத் திருத்தவேண்டும்” என்பதும் அவருடைய முக்கிய உபதேசங்கள்.

அவர் இயற்றியுள்ள பல நூல்கள் அவருடைய பெயர் இவ்வுலகில் என்மென்றும் நின்று விடவும்படிக்கும், அவரது அறிவையும் ஆற்றலையும் சொல்வண்மையையும் எல்லாரும் புகழும் படிக்கும் செய்கின்றன. அவர் “அறிவு விளக்கம்” (The Light of Reason) என்று ஒரு மாதிரி பத்திரிகை நடத்திவந்தார். அதனைப் “புதிய சகாப்தம்” (The Epoch) என்னும் பெயருடன் அவரது மனைவியார் நடத்திவந்தனர்.

அவர் சரீர ஆரோக்கியம் குன்றிய காலத்தும், அவரது கடைசி காலத்தும், அவர் தமது தியானத்தையாவது, தெய்வ சிந்தனையையாவது, பரோபகார வேலையையாவது விறுத்தியது மில்லை, குறைந்தது மில்லை. அவரது சரீர ஆரோக்கியத்தைக் கருகி அவரது மனைவியார் முதலியோர் அவரது வேலைகளைச் குறைக்கவேண்டுமென்று அவரிடத்திற் கூறிய பல சமயங்களிலும் “வேலை செய்வதற்காகவே யான் உடலோடு கூடிப்பிறந்தேன்; வேலை செய்வதற்காகவே உடலோடு கூடி வாழ்கிறேன்; என் வேலை முடிந்தவுடனே இவ்வுடலை யான் விட்டுவிடுவேன்; நீங்கள் என் வேலையைத் தடுக்கவேண்டாம்” என்று கூறியிருக்கின்றனர். அவர் கடைசியாக 1912-ம் வருஷம் ஜனவரி மாதம் 12-ம் தேதி “எனது வேலைகளையெல்லாம் செய்துமுடித்திட்டேன்; யான் இதுமுதல் எனது தந்தைபாற் செல்வதற்குச் சித்தமாகிவ்வேன்” என்று கூறித் தமது வேலைகளை விட்டு நீங்கித் தமது மனைவியார் முதலியோர் களிப்படையும்படி பல நல்ல காரியங்களைப்பற்றி அவருடன் சம்பாஷித்துக்கொண்டிருந்து அம்மாதம் 24-ம் தேதி பரம பதம் அடைந்தனர். அவரது சரீரம் தமது நாட்டு வழக்கப்படி காஷ்டத்தில் வைத்து எரிக்கப் பட்டது. அவரது ஆவி அறிவு வடிவாக எங்கும் நிறைந்து விளங்குகின்றது.

மனம் போல வாழ்வு

சிறப்புப் பாபிரம்

ஜேம்ஸ் ஆலன் என்பவரது அநுமைபாவ தூல்களில் ஒன்றாகிய "As a man thinketh" என்னும தூலின் மொழிபெயர்ப்பாகிய இம் "மனம் போல வாழ்" வை நம் தமிழுலகத்திற்கு அளித்தவர்கள், ஒழுக்கமும புலமையும் ஒழுங்கமைப்பப் பெற்றவரும, மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப்புலவரும, நம் தேசாபிமானியுமாகிய ஸ்ரீமான் வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை யவர்கள். இந்நான்காம் பதிப்புப் பெரும்பான்மை திருத்தப்பட்டுச் சொன்னாய் பொருளாய் பொலிய மிக அழகாக அமைந்துள்ளது. இஃது, ஒவ்வொருவர் வாழ்வும் தாழ்வும் அவ்வவர் மனோநிலையானையொத்தே அமைகின்றன என்னும் அரிய உண்மையை ஐயமற விளக்கி, மனிதரை நல்லாழிப்படுத்தி, நல் வாழ்விற்கே சேர்க்கும் நல்லாசிரியரைப் போன்று விளங்குகின்றது. இதன் முதற்பதிப்புப் பிரதிக் இரண்டாசிரியரும், இரண்டாம் பதிப்பு முன்றாம் பதிப்புப் பிரதிகை இரண்டாசிரியரும், செவ்வாக இதனை நான்காம் பதிப்பு பதிப்பிக்கையாக பலா விபரிகை கோரி நின்றபொன்றே இப்பின் அநுமைபாபும் பெருமைமையும நன்கு விளங்கும். காது காட்டிப் பல மொழிகளிலும பலமுறை பதிப்பிக்கத்தக்க சிறப்பு வாய்ந்த இந்நூலை நம் தமிழ்மக்கள் ஒவ்வொருவரும் வாங்கிப் படித்துத் தமது உள்வாழ்வுப் பண்படுத்தி இம்மையிலும் மறுமையிலும் நல்வாழ்வை அடையும் படிக்கும், இஃதால் இவ்வுலகின்மீது என்னும் நின்று நிலவும்படிக்கும் எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள் புரிவானாக.

தில்லையாடி, தஞ்சை ஜில்லா. } த. வேதியப்பிள்ளை,
ஆங்காள்வாட்டாசிக் 4௨5

பாபிரம்.

இம் “மனம் போல வாழ்வு” புரீ. ஜேம்ஸ் ஆலன் என்னும் ஆங்கிலப்புலவரது அரிய நூல்களில் ஒன்றான மொழிபெயர்ப்பு. அவர் தமது நூலில்,

“எண்ணிய எண்ணியாக் கெய்துப்; எண்ணியார்
திண்ணிய ராகப் பெறின்”

என்னும் திருவள்ளுவரது திருக்குறளின் பொருளையே விளக்குவதற்குக்கின்றனர். அவர், தம் நூற்கு “மனநன் நினைப்பது போல வாழ்வு” என்று பொருள்படும் ஆங்கிலப் பெயரினை இட்டனர். நினைப்பென்பதும் மனமென்பதும் ஒன்றேயாதலாலும், “மனம் போல வாழ்வு” என்பது முதல் மொழி தமிழ் நாட்டில் பயிலாது வந்திருக்கலால், அதன் மொழி பெயர்ப்பாகிய இந்த நூற் “மனம் போல வாழ்வு” என்ப பெயர்களை வரவை இட்டேன்.

ஆதன் முதலானவசிரியர், இம்மை மறுமை, வீடு என்னும் மூன்றன் பயன்மையும் அடைதற்குரிய வழிகளைக் கூறியுள்ள பெருமையை இரந்தாலைப் படிப்போர் தாமே கண்டடங்கக் காண்பாராதலின், யான் அதனை எடுத்துக் கூறுவது மிகையே யாகும். இந்நான் வரையில் யான் வாசித்த எந்நூலும் இரந்தால் போல அரியபொருள்களை எவ்விதில் உணர்ந்து கடைப்பிடித்து ஒழுக்கந் தக்கவாறு தெளிவாகக் கூற யான் கண்டிலேன். இரந்தாலை யான் மொழிபெயர்த்ததற்குக் காரணம் அதுவே.

பாபிரம்

இதனை முதனுக்குச் சந்தேகக்குறையச்
சரியான மொழிபெயர்ப் பென்றே சொல்லலாம்;
முதலாவில் மேற்கோளாகக் காட்டியுள்ள செய்யுள்கள்
எத்தனை அடிசீலைக் கொண்டுள்ளனவோ அத்தனை
அடிகளில் தமிழ்ச்செய்யுள்களை அமைத்துள்ளேன்.
மற்றைய உரை மேற்கோள்களுக்கு மேற்கோள்
அடையாளங்கள் இட்டுள்ளேன். ஆரினும், சில இடங்
களில் முதலாலாகியிராது கருத்துக்களை நன்கு
விளக்குதற்பொருட்டுச் சிற்சில சொற்களைக் கூட்டி
யும் குறைத்தும் மொழிபெயர்த்திருக்கிறேன்.
அன்றியும்.

“கற்க கசுடறக் கற்பனை; கற்றபின்

நிற்க அகற்குக் தக”

என்றபடி, இந்தாவில் அரிய பொருள்களைத் தமிழிழு
லகம் நன்குரைந்து வகக்கொண்டொழுகுதல் வேண்
டும் என்ற எண்ணமே என் மனத்தின் கண் முற்பட்டு
நின்றமைமையின், நமது நாட்டில் மிகுதியாக வழங்கும்
வடமொழிகளை இதில் மிகுதியாக உபயோகித்திருக்
கிறேன்.

தமிழறிஞர் பலரும் இந்நூலைக் கற்பிப்பதற்கு
உரியர். இதில் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்களுக்குப்
பொருள்தமான மேற்கோள்களை நமது தமிழ் நூல்
களிலிருந்து எடுத்துக்காட்டி, இதன்பொருள் கற்
பேரது உள்ளத்துட் பதியுமாறு செய்தலே இதனைக்
கற்பிக்கும் முறை. அறந்தையோ, பொருளையோ,
இன்பத்தையோ, வீட்டையோ, அடைய விரும்பும்
தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும் இதனைக் கற்பதற்கு

பாயிரம்.

உரியர். இதில் கூறப்பட்டுள்ள பொருள்களைக்
கடவுள் கற்று உண்டாக்கியிருக்கின்றான் என்பதற்கு
ஒழுக்கிலே இதனைக் காண்க.

இதன் முதலாவது தடிகில் மொழிபெயர்க்க
வேண்டும் என்ற விருப்பம் என் மனத்தில் செல்கின்ற
இருந்ததேனும், அது நிறைவேற வாய்க்காத காலத்தா
கோக்குங்கால், எல்லாம்வல்ல இறைவன் அதனை நினை
ந்து உருகும்படி விடுத்திருக்கான். இராஜநிந்தனைக் குற்
றம் செய்ததாக எனது ஆழ்ந்தவழியில் காடு அடங்கப்
படவேண்டுமென்று திருநெல்வேலி அடிவனம்
சேஷன்ஸ்கோர்ட்டால் தீர்ப்பு விதிக்கப்பெற்று, ஹைக்
கோர்ட் உத்தரவுப்படி எனது அன்பில் முடிவுவழியில்
நான் வேலையினின்றும் நீக்கப்பட்டிருக்கையழிந்து
சென்றால் ஐயிலில் பொறுவதாவதில் வைக்கப்பட்டிருந்
தது அநேகருக்குத் தெரிந்திருக்கும். உயிர்களுக்கு
உதவுதலே கடவுளை ஆராதித்தல் எல்லாம் கொள்கை
பையுடைய எனக்கு இங்ஙனம் கிடைத்த அவதாரம்
எனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள அவன்
அருளால் உண்டான நல்லகாலமாகத் தோன்றியது.
ஆதலின், அக்காலத்தை இதன் முதலாவது தடிகில்
மொழி பெயர்ப்பதிலும் திருக்குறளின் முதற்பாக
மாகிய அறத்துப்பாலை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்ப்
பதிலும் உபயோகப் படுத்தித் திருப்புகியடைந்தேன்.

துத்துக்குடி, } வ. உ. சிதம்பரம்மிள்ளை.
15—9—32 }

காப்பு

“மனம் போல வாழ்” எனும் மனநிலை, பல்லோர்
தினநேளும் தொல்மொழிபச் சித்திச் - சிவங்குட்டி
ஆங்கிலத்தில் ஜெம்ஸ் ஆலன் ஆல்பெர்ட் ஸ்டீனாஸ்டின்
சங்குரைஞ்சு செய்வான் உதற.

அடக்கம்

அறிவுமிகும் ஆன்றோர் அறையடக்கம் என்மார்
அறிவுநரும் மான்பால் அழைவர்—அறிவில்
சிநியேனும் அஃனாசைத்தல் சீரியனும் நாட்டும்
முறியாளுந் என்றாரிந்தேதன் கொண்டு.

பயன்

இத்தூற் பொருளை இனி துரைத்தன எம்பெற்றி
இத்தூற் படியொழுகின் இப்பிறப்பில்—சந்தாளின்
இம்மை மறுமையனை எய்துகப்பின் கீட்டை யும்
செம்மைநெறி காண்போம் சிறந்து.

கோரிக்கை.

தெய்வப் புலமை திருவன் ஞானவாழ்த்து
தெய்வப் பொருளை திறந்தொவிரும்—தெய்வத்
தமிழ்துன்னு நாட்டுறையுந் தந்தோர்கார் இஃகன்
அமிழ்துண்டு செய்க அறம்.

மனம் போல வாழ்வு

நினைப்பும் ஒழுக்கமும்

‘மனம்’ என்பதும் ‘நினைப்பு’ என்பதும் ஒரே பொருளாகக் கொடுக்கும் சொற்கள். “மனம் போல வாழ்வு” என்பது ‘மனிதனது நினைப்புக்கும் தக்கவாறு அவனுடைய வாழ்வு அமைகின்றது’ என்பதாக. மனிதன் எவ்வாறு நினைக்கிறானோ அப்போது அத்தகைய ஆசைகள்; மனிதன் எவ்வாறு நினைக்கிறானோ அப்போது அவனது வாழ்வையின் ஒவ்வொரு நிலையும் நினைவையும் அமைகின்றன. மனிதன் எதை நினைக்கிறானோ அதே ஆசைகள்; அவனது நினைப்புகளின் தொகுதியே அவனுடைய வாழ்க்கை.

புழியில் மண்ணுள் மறைந்துகிடக்கும் வித்தினைன்றே மரம் உண்டாகின்றது. அது போல, மனிதனுடைய அகத்தின் மறைந்துகிடக்கும் நினைப்பினின்றே அவனது ஒவ்வொரு செயலும் உண்டாகின்றது. வித்து இல்லாமல் மரம் உண்டாதல் இல்லை. அது போல, நினைப்பு இல்லாமல் செயல் உண்டாதல் இல்லை. மனதாச் செய்கின்ற செயல்களைப் போலவே, தானேயாகவும், அபாவமாகவும் நிகழ்கின்ற செயல்களும் நினைப்பினின்றே உண்டாகின்றன.

மனம் போல வாழ்வு

மொழிகள் நினைப்பின் மலர்கள்; இன்பமும் துன்பமும் அதன் கனிகள். இவ்வாறாக, மனிதன் தனது சொந்த லௌண்மையின் தித்திப்பும் கசப்பு முள்ள கனிகளை உண்டு பண்ணிக்கொள்கிறான்.

மனமெனும் நினைப்பே நமையாக் கியது;
நினைப்பால் நாம்நம் நிலைமையை உற்றனம்.
ஒருவன் நினைப்புக் கருமறம் பற்றிடின,
எருதுபின் உருளைவேரால் வருந்நனி துன்பமே;
ஒருவன் நினைப்புத் திருஅறம் பற்றிடின,
தன்னிழல் போல மன்தறம் இன்பமே.

மனிதன் நியதிக்கிரமத்தில் உண்டானவனே யன்றித் தங்கிரத்தால் அல்லது மங்கிரத்தால் ஆக்கப்பட்ட வன் அல்லன். பிரத்தியசூமான ஸ்தூலப்பொருள் கள் அடங்கிய இவ்வுலகத்தின்கண் காரணகாரியங் கள் கிரமமாகவும், நிச்சயமாகவும் நிகழ்தல் போல, பிரத்தியசூமல்லாத நினைப்புலகத்தின் கண்ணும் காரண காரியங்கள் கிரமமாகவும், நிச்சயமாகவும் நிகழ்கின்றன. மேம்பாடும் தேய்வத்தன்மையும் வாய்ந்த ஒழுக்கம், கூடவுளின் கருடையாலாவது தற்செயலாலாவது உண்டானதன்று; அது நேர்மை யான நினைப்புக்களை இடைவிடாது நினைந்துவந்த தன் நேரான பயனாகவும், தேய்வத்தன்மை வாய்ந்த நினைப்புக்களோடு நெடுங்காலம் விரும்பிப் பழகிவந்த பழக்கத்தின் நேரான காரியமாகவும் உண்டானது. அங்ஙனமே, கீழ்ப்பாடும் மிருகத்தன்மையும்

நினைப்புப் பழக்கமும்

பொருத்திய ஒழுக்கம், நிழற்பாடான நினைப்புகளையும், மிருதத்தன்மைமாய்ந்த நினைப்புகளையும் மனதில் இடைவிடாது ஒழித்து வைத்துக்கொண்டிருந்ததன் கெடான பயனாக உலாடானே போக.

மனிதன் ஆவதும் அழிவதும் நன்னிலைநான். நிகழ்ப்பாடிய உலகங்களில் சில படைகள்லங்காபோல் செய்து அவற்றால் தன்னை அழித்துக்கொள்கிறான்; அவ்வுலகங்களத்திற்குள்ளே சில கருவிகளோல் செய்து, அவற்றால் வலிமை, மகிழ்ச்சி, அமைதி என்னும் திருவியமான அசன்களோர் தனக்குக் கட்டிக்கொள்கிறான். மனிதன நல்ல நிகழ்ப்புகளோக் கைக்கொண்டு நல்ல வழிகளில் செலுத்துவதனால் தேய்வத்தன்மை அடைகிறான்; கெட்ட நிகழ்ப்புகளோக் கைக்கொண்டு கெட்டவழிகளில் செலுத்துவதனால் மிருதத்தன்மை அடைகிறான். அபிதயர்வும அதிதாழ்வுமாள இங்ங இரண்டுக்குப் இடையிலே உள்ளன மற்றைய ஒழுக்க வேறுபாடுகளெல்லாம். அவைகளை இயற்றும் கருந் தாகவும் மனிதனை; ஏவும் கர்த்தாவும் மனிதனே.

இக்காலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருள்ள அழகிய ஆன்ம தத்துவங்களுள் — மனிதன் நினைப்பின் கர்த்தா; ஒழுக்கத்தைக் கருக்கட்டுகிறவன்; நிலையையும் சுற்றிச்சார்பையும், விதியையும், உண்டாக்கி உருப்படுத்துகிறவன் — என்ற தத்துவத்தையுடையோல் சந்தோஷத்தை அளிப்பதற்குமும், தேய்வத்தன்மையையும், கம்பிக்கையையும், கிளைக்கத்தக்கதும் வேறொன்றில்லை.

மனம் போல வாழ்வு

அறிவும் வலியும் அன்புமான தூர் உயிராகவும், தன்னு நினைப்புக்குள் தூர் தான வாழ்ந்துகொண்டும் இந்நூலால், மனிதன் வளம்பெற விரும்புகின்ற உயிர் திறமையுடைய உயிர்வாழ்வுகளும், விந்நிலிப்படியோ தோன்றச் செய்துகொள்ளத் தக்க சந்திப்புநிலைகளும் உண்டாவனவாகும் இந்நூல்களுள்.

மனிதன் எப்பொழுதும் தலைவனை; அவன் மிகமிகப் பலமுன்பாய்த் தலைப்பட்டிருக்கும் நிலைமையிலும் தலைவனை; ஆனால், அப்பலமுனை நிலைமையில் அவன் தனது காரியங்களை ஒழுங்காக நிர்வகிக்கும் ஒரு சமூகநிலைவாழ்விருக்கிறது. அவன் எப்பொழுதும் தன நிலைமையைப்பற்றிச் சிந்திக்கும் தன் உயிர்வாழ்வு ஆரம்பமான ஒழுக்கத்திப்பற்றி ஆவலுடன் விசாரிக்கும் தொடங்குகிறபோது, அப்பொழுதே அவன் தனது முயற்சிகள் விளைவத்தோடு சேர்ந்து காரியம் அடையும் விதத்தில் தனது நினைப்புக்கோடு திருந்தும் அதிவுடைய தலைவன் ஆகிறான். அவன் தன் தலைமையை அறிந்துள்ள தலைவன். அங்கனம் ஆதற்கு அவன் தன்னுள் நினைப்பின் நியதிகளைக் கண்டுபிடித்துக் வேண்டும். அவற்றைக் கண்டுபிடித்தற்குரிய சாதனங்கள் தன் முயற்சியும், தன்னைப் பகுத்துப் பார்த்தலும், தன் அதுபவ முடிபாயும்.

செங்குத்தின்கண் மிக அழமான அலங்காரமும், மிக கவனத்தோடு தேடுதலாலும், தங்கமும் வைரமும் கிடைக்கின்றன; மனிதன் தனது ஆன்மாவாகிய உயிர்வாழ்வுகளுக்கண் ஆழ்ந்து தேடுவாழ்வின்,

நினைப்பும் முழுக்கமும்

தனது ஆவாயைவாய்ப்புறிய துவ்வோர் உணர்வையினை
 யும காணாது கிடம். மரபினை நனவு நினைப்புக்கள்
 புகுவாந் துறவு, பிழிபிட்டுறவு, தனது வாழ்க்கை
 மறுத்தும், நிலைமை மாறிடும்பொழுது உணர்வுபெறும்
 காரியங்களைப் பாராநீர், பொறுமைபாசை அப்பியாசைத்
 தூறும், விடாநீரையும்காசைநகரிகாசியங்களைப்
 பொருத்திப் பார்த்தும், அறிவும், வலியும், ஞானமு
 மான தன்னைப் பற்றிய அறிவை அமைத்துத்தமர்ச்சு
 மாகப் பிரதிபலிக்கும் நிலைமுடி துவவிவாரு சிறிய
 சம்பவத்தும் தான்கொன்றும் அதுவாய் முழுவதையு
 மும் உபயோகித்தும் தனது நினைப்புக்களை எச்சரிக்கை
 யாகக் காத்துப் பன்னாபாதித்தும் நகர வாழியில்
 பிறப்புநாணூதின், தானை நனவு முழுதகத்தக
 ஆக்குபவன், தானை தனது வாழ்க்கையைத் திருந்
 துபவன், தானை தனது விதியை விதிப்பவன் என்
 னும் உணர்வையோ காற்றை அறிவான். “தேவநெறவன்
 காண்பவன்,” “தேவநெறவனுந்நகு சுதவி திறக்கப்
 படும” என்னும் உணர்வையு இவ்வென்பதற்கு
 மிகப் பொருத்தமாகவைய. உணர்வில், பொறுமை,
 பயிற்சி, விடாபுறந்தி இவற்றால் மாத்திரம மனிதன்
 ஞானவயத்தின் வாயிலுள் பிரவேசித்தல் கூடும.

நன்னிலைக்கண் தனனை நிறுப்பானும் தன்னை
 நிலைகலக்கிக் கீழிடு வாணும்—நிலையினும்
 மேனமேல் உயர்த்து நிறுப்பானும் தன்னைத்
 நிலையாகச் செய்வானும் தான”

நிலைப்படிநிலைமையும்

ஒரு மனிதனது மனம், வினோதத்துடன் பயிர்
 சொப்பந்தக்க அல்லது, காடாளுப்படி விட்டுவிடத்
 தக்க ஒரு தேகாட்டத்திற்கு, சமமானமாகும். பயிர்
 சொப்பாறும் சொப்பாவிட்டாலும் தேகாட்டம் ஏதேனும்
 ஒரு வினைவைக் கொடுக்கும் அதில் பிரயோஜன
 முள்ள வித்தாகக்கா விதைபோத பசுத்தநிலை, பிரயோ
 ஜனமற்ற பூண்டிநிலை வித்தாகக்கள் ஏராளமாக
 விழுந்து பல பூண்டுகள் உண்டாகும்.

ஒரு தேகாட்டக்களான தனது நிலைநிலைநிலை
 புல் பூண்டுகள் நினைந்த தனக்கு வேண்டும் கணிகளை
 யும், மனங்களையும் கொடுத்ததக்க மாங்களையும், செடி
 களையும் அதில் வளரும் வளர்ந்தல் போல, மனிதன்
 தனதுவளர்த்துள்ள பூண்டி நினைப்புகளையும், பயனற்ற
 நினைப்புகளையும், அகத்த நினைப்புகளுமாகிய புல்
 பூண்டுகளை நிகர், அதேபோல புல், செவ்வழை, வலிமை
 யுள்ளிய மனங்களை, இன்பபூண்டி பூண்டி, முத்தியு
 மாகிய கவனிக்காயும் கொடுத்தல், பூண்டிமற்ற
 நினைப்புகளையும், பயனற்ற நினைப்புகளையும், சுந்த
 மான நினைப்புகளுமாகிய செடிகளையும், மாங்களை
 யும் வைத்து வளர்த்துக்கொள்ளலாம் இவ்வளவம்
 செப்துவருவதால் மனிதன் தனது ஆவாமாவின் து
 தோட்டத்தின் எஜமான என்னும், தனது வாழ்க்கை
 யின் கந்தகன் என்னும், வினாவிலே தாழ்ப்பிலே,
 தெரிந்துகொள்வான். அன்றியும், அவன் நினைப்பின்
 நிபந்தனைத் தன்னுள் காண்கிறான்; நினைப்புச்

வினாபடிம் வினாநாடிம்

[illegible]

நினைப்புந் துழக்கமுந் துன்றி, துழக்கம் புற
நிலைமைகள் புறமாகவுடைய துன்று பொருள்கள் புற
மாகவுடைய வெளிப்படையாக நிகழ்களால், உடையிருக்கையு
புற நிலைமைகள் அமைந்துள்ள அந்த நிலைமைக்கு அப்
பொழுதுதான் துக்கம் உண்டாகும். இதனை ஒரு மணிந
றுண்டபு துருக்கால் நிலைமைகள் அமைந்துள்ள எல்லா
துழக்கங்களைப்பற்றி கருதுகின்ற உடைய அமைப்பை
அங்கிலைமைகள் அமைந்துள்ள புறக்கால் அங்கிலைக்கு
இன்றியமையாதவாக அமைந்துள்ள புறக்கால் நினைப்
புக்கள் சிலவற்றோடு கருத்தினை அமைப்பை உண்டாக்க
வாயிருக்கும்.

ஒவ்வொரு காரியத்திலும் தனது ஆன்ம நியதிப்படி தான் இருக்கவேண்டிய இடத்தில் இருக்கிறான். எந்த நிலைப்புக்களால் தன்னுடைய ஒழுக்கத்தை உண்டாக்கிக்கொண்டானோ, அந்த நிலைப்புக்களே அவனை அந்த இடத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கின்றன. அவன் வாழ்ந்ததில் எதுவும் தானே உண்டானதில்லை; எல்லாம் ஒருநிபாழிலும் பிழைப்பாத ஒரு நியதியின் காரியமாகவே நிகழ்கின்றன. இவ்வுண்மை தமது நிலைமைகளில் திருப்தியடைவார்க்கும் திருப்தியில்லார்க்கும் ஒரே விதமானப் பொருத்தம்.

மனம் போல வாழ்வு

மனிதன் வளர்ந்து காளுங்கூடான் மேம்படுகின்ற உரிமையானதால், மனிதன் கற்றற்கும் மேம்படுதற்கு முரிய நிலையில் இருக்கிறான். ஒரு நிலைமையால் அவன் பெறலான ஆன்மபாடத்தை அவன் கற்றதால், அது நீங்கி வேறு நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன.

தான் புறநிலைமைகளுக்கு உட்பட்டவனென்று எவ்வளவு காலம் கம்பிக்கொண்டிருக்கிறானோ, அவ்வளவு காலமும் மனிதன் புறநிலைமைகளால் பிடிக்கப் படுகிறான்; ஆனால், தான் சிறுஷ்டிபெறப்பும் ஓர் சந்திரியென்றும், நிலைமைகள் உண்டாவதற்கும் காரணமான நிலமும் வித்துக்களுமாகிய அந்நககாரணத்தைத் தான் அடக்கியானவரென்றும் எப்பிபாழுது அவன் உணர்கின்றானோ, அப்பிபாழுநீடு அவன் தன்னை ஆளும் சரிபாடு நிலைவருகின்றான். தன்னை அடக்கியிருந்தலையும் தன்னைப் பரிசுத்தப்படுத்தாத நிலையும் சிறிது காலமாகது அப்பிபாடுகின்றவர்க்கு, ஒவ்வொரு மனிதனும், நிலைப்பிழைந்தா நிலைமைகள் வளர்கின்றன என்பதைத் தெரிந்துகொள்வான். ஏனெனில், தனது அகநிலைமைகள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு மாறுபட்டனவோ, அவ்வளவுக் கவ்வளவு தனது புறநிலைமைகளும் மாறுபட அவன் கண்டிருப்பான். தனது ஒழுக்கத்திலுள்ள குறைகளை நீக்குவதற்காக உண்மைபாக உழைத்து, விவாகங்களும், விவாகங்களும் வீரத்தியாக்யங்காலையில் மனிதன் ஒன்றன்பின் ஒன்றாய் பலபல நிலைமைகளை அடைகிறான்.

நினைப்பும் நிலைமையும்

ஆனமாத் தன்மை தன்மை ஆகியவைகளானவை ஒன்றித்து வைத்திருக்கின்றன, என்ன தெரிவிக்கிறதோ, எதற்குப் பயப்படுகின்றதோ, அதனைக் காணின்றது. அது தனது உயர்ந்த நிலைமையினால் உயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கு உயர்ந்தது; அது தனது தாழ்ந்த அவாக்களின் தாழ்ந்த ஸ்தானத்திற்கு தாழ்ந்தது. அது தனக்கு உரியவற்றைப் பெறவந்தது நிலைமையின் சாதனங்களைவின்றி.

மனமாதிய நிலத்தில் விநயத்த, அல்லது விழுந்து முளைக்கும்படி விட்ட, ஒன்றொரு நினைப்பினித்தும், வினாவிலே தாழ்த்தினதோ, தனக்குரிய செயலாக மலர்ந்து, பின்னர்த் தனக்குரிய நிலையும் நிலைமையுமாகிய கனிகளைத் தருகின்றது. நல்ல நினைப்புக்கள் நல்ல கனிகளையும், கெட்ட நினைப்புக்கள் கெட்ட கனிகளையும் தருகின்றன.

நிலைமைகளாகிய புறஉலகம் நினைப்பாகிய அக உலகத்திற்கும் தன்மை தன்மை திருத்திக்கொள் கின்றது. இன்பத்தைத் தரும் புறநிலைமைகளும், துன்பத்தைத்தரும் புறநிலைமைகளும் முடிவில் ஒரு வனுக்கு நன்மை பயக்கும் தருகின்றன. தனது வினாவுகளைத் தானே அறுத்து அடைபவனானவன், மனிதன் இன்பவாழ்வங்களின் முடிவாக அறிவடை கின்றான்.

மனம் போல வாழ்வு

தன்னை ஆளும் உள்நாட்டை அளக்கவேண்டும், நல்ல நினைப்புக்களையும், கோரிக்கைகளையும் (பரிசுத்தமற்ற பாவனைகளாகிய கொள்ளிவாய்ப் பிசாசையோ, அல்லது பரிசுத்தமான உயர்ந்த முயற்சிகளாகிய இராஜ பாட்டை யையோ) பின்பற்றிச்சென்று, முடிவில் அவற்றின் பலன்களைத் தனது புறநிலைமைகளில் அடைக முன், வளர்ச்சிக்கும் திருத்தத்திற்கு முரிய நியதிகள் எவ்விடத்தும் உள்ளன.

ஒருவன் கள்ளுக்கடையைபோல நிறைந்தாலை யையோ அடைதல் மனதின் அல்லது நிலைமையின் கொடுமையால் அன்று. அவனுடைய நான்கு நினைப்புக்களும் இழிந்த அவாக்களுமே அவனை அவ்விடங்களில் கொண்டுவாய்ச் சேர்க்கின்றன. பரிசுத்த மனத்தை யுடைய மனிதன் குற்றத்திற்கு ஆவாதல் அவனுக்குப் புறத்திலுள்ள எச்சத்தியின் வலியாலும் அன்று. குற்ற நினைப்பை நெடுங்காலம் தன்மனத்தில் அந்தாங்கமாகப் பரிபாலித்து வந்தான்; நிலைமை அந்நினைப்பின் மோத்த சக்தியையும் வெளிப்படுத்திற்று. சந்தர்ப்பம் மனிதனை ஆக்குகிற தில்லை; அஃது அவனை அவனுக்குத் தெரிவிக்கின்றது. பால நினைப்புக்கள் இல்லாமல் ஒருவன் பாலங்களைப் புரிதலும், அதன் பலன்களாகிய துன்பங்களை அனுபவித்தலும் இல்லை. அவ்வாறே புண்ணியநினைப்புக்கள் இல்லாமல் ஒருவன் புண்ணியங்களைப் புரிதலும், அவற்றின் பலன்களாகிய இன்பங்

நினைப்பும் நிலைமையும்

களை அதுபவிக்ந்தனும் இல்லை. தன் நினைப்புக்குத் தானே எஜமானும் சுதந்திர மானவரால், தன்னை ஆக்கிக்கொள்பவனும் தானே; தன் நிலைமையோ ஆக்குபவனும் திருத்தபவனும் தானே. பிரபஞ்சம் பொழுதே ஆண்ட தனக்குரிய இடத்தை அடைகின்றது. அது பூமியில் சந்திரிக்கும் காலம் வரையில், தளராத தனக்குத் காட்டுவனவும் தனது சுத்தா சுத்தங்களையும் பலா பலங்களையும் பிரதிபிப்பித்துக் காட்டுவனவுமாகிய புறநிலைமையோக் கவர்கின்றது.

மனிதன் தாம் வேண்டுவதைக் கவர்கதில்லை, தமக்கு உரியதையே கவர்கின்றனர். அவருடைய மனோரீஷ்டங்களும், மதினாஜ்பங்களும், பேராசைகளும், தந்தம் தவ்வோர் அடியிலும் உலையடைகின்றன. ஆனால், அவரது உள்நாங்கு நினைப்புக்களும், அவர்களும், தந்தம் கல்ல அல்லது நீய உணவுகளைப் புசித்து வளர்கின்றன. “நமது இன்பதூன்பங்களை நமது தெய்வம்” கம்பிட்டுத்திலையே இருக்கின்றது. அத்தெய்வம் நாமேதான்.

மனிதன் தானே தன் கைக்கு விலங்கிட்டுக் கொள்கிறான். நினைப்பும் செயலும் ஊழின் சிறையாவர்; அவை நீயனவாரின், தன்னைச் சிறைப்படுத்துகின்றன, விடுதலை செய்பும் தூதரும் அவையே. அவை கல்லனவாரின், தன்னை விடுதலை செய்கின்றன; தான் விரும்புவனவற்றையும் கோருவனவற்றையும் மனிதன் அடைவதில்லை. நிபாபமாகச் சம்பாதிப்ப

மனம் போல வாழ்பு

தையே அடைபடுவர். அவனுடைய விருப்பங்களும் கோரிக்கைகளும், அவனது நினைப்புக்களோடும், செயல்களோடும் ஒத்திருப்பதால் 'மாத்ரிமே' நிறைவேறுகின்றன.

இவ்வாண்மையைக் கொண்டு கோக்குங்காலையில், "நிலைமைகளைப் போராடுதல்" என்பதன் பொருள் யாது? மனநிலை காரணத்தைத் தவறு அகத்துவர் போஷிட்டு வைத்துக்கொண்டு காரியத்தோடு தவறு புரட்டில் 'மோசாடு'வது என்பதே அதன் பொருள். அக்காரணம் தவறு அறிந்து கொய்கின்ற ஒரு பாவமாக இருக்கலாம். அவ்வாறு அறியாது கொண்டுள்ள மூர் பாவனை (பெட்ட பழக்க) மாக இருக்கலாம். எதுவாயினும், அது தவறாகக் கைக்கொண்டிருப்பவனது முயற்சிகளை முன்னெறவிடாது பின் தள்ளித் தக்க பரிசீலனைகளாக அல்லுகின்றது.

மனநிலை தவறு நிலைமைகளைச் சீர்ப்படுத்த விரும்பு நினைவுகள் ஆனால், தவறாகச் சீர்ப்படுத்த விரும்புவதில்லை. ஆதலால், அவர் எப்பொழுதும் கட்டுண்டிருக்கின்றனா. சீரான உழைப்புக்குப் பின்னடையாதவன் தான் கருதிய காரியத்தைத் தவறாமல் செய்து முடிப்பான். இவ்வாண்மை பாலோசனை சித்திக்கும இல்லோசனை சித்திக்கும ஒக்கும். பொருள் ஈட்டுதலையே கோங்கமாகக் கொண்டிருப்பவனுடைய தன் கோதகம் முற்றுப் பெறுவதற்கு மிகுதியாக உழைக்கச் சித்தமாயிருத்தல் வேண்டும். அல்லது அவ்வாறாக, எதற்கும் சலியாதவனாக உழைக்கக்கூடிய சமமாகக் கொண்டுவந்து

நிலைப்பும் நிலைமையும்

மான ஒரு வாழ்க்கையை அடைய விரும்புகின்றவன் எவ்வாறு அதிகமாக உழைக்கச் சித்தமாயிருந்தல் வேண்டும்?

இதோ! கொடிய வறுமைபுற்ற ஒரு மனிதன் இருக்கிறான். அவன் தனது புறநிலைமைகளும் வீட்டுச் சொகரியங்களும் சிப்பாட வேண்டுமென்று மிகுந்த விசாமம் கொண்டிருக்கிறான். அவ்வாறிருந்தும், தனக்குக் கூலி போதா நென்ற காரணத்தால் தன் வேலையைச் சரிபாடச் செய்யாமல் தனது எஜமானை ஏமாற்ற எத்தனித்தல் நியாயமென்றே எண்ணுகிறான். அத்தகைய மனிதன் உணவையான செல்வத்திற்கு ஆதாரமான தத்துவங்களின் முதல் பாடமும் அறிபாதுவன். அவன் தனது வறுமையை ஒழிப்பதற்குத் தகுதியற்றவனா யிருப்பது மன்றிச் சோம்பலும் வஞ்சகமும இழிவுமான நிலைப்புக்களை நிலைத்துக்கொண்டும், செயல்களைச் செயதுகொண்டும், தனது முந்திய வறுமையினும் மிகவுகொடியதொரு வறுமை தனபால் வந்து சேரும்படி நடந்துகொண்டிருக்கிறான்.

இதோ, மிதமிஞ்சிய உணவை உட்கொண்ட தனால் உண்டாகி, நீயானது துன்பத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு விபாதிக்கு இரையாகி வருந்துகின்ற ஒரு செல்வவான் இருக்கிறான். அவன் அவ்விபாதியை ஒழிப்பதற்கு அளவற்ற பணம் செலவு செய்யச் சித்தமாயிருக்கிறான்; ஆனால், அவன்

மனம் போல வாழ்வு

மிதமிஞ்சிய உணவை உட்கொள்ளும் ஆசையை விட மாட்டான். தனது இயற்கைக்கு மாறுபட்ட அரிய உணவுகளை உண்ணவும் வேண்டி, ஆரோக்கியமாக இருக்கவும் வேண்டுமென்பது அன்னுடைய விருப்பம். அத்தகைய மனிதன் ஆரோக்கியமாயிருந்தற்கு ஒரு சிறிதும் அருகன் அல்லன், ஆரோக்கிய வாழ்க்கைக்குரிய முயற்சியைத் தவிர இன்னும் கல்லாத வனாதலால்.

இதோ! கூலியாட்களுடைய விதிதான் விதப்படி கூலிகொடாமல் நகர்ப்பகுப்புப் பல்கோணான உபாயங்களைச் செய்துகொண்டும், அழிவு இல்லாபதற்கு அடையலாமென்று எண்ணிநிற்காது தன்னிடம் வேலை செய்து ஆட்டலின் கூலிகளைக் குறைத்துக்கொண்டும் வருகிற எஜமான் ஒருவன் இருக்கிறான். அவன் செல்வனா இவற்றைச் சிறிதும் தகுதியுடையவன் அல்லன். பின்னர், அவன் செல்வமும் புகழும் இல்லாதவனான போது, நான் நிலைமைக்கு, தானே காரணன் என்பதை உணராமல், நிலைமைகளைக் குறைக்குகிறான்.

தனது நிலைமைக்குத் தானே காரணன் என்ற உண்மையையும், தான் புறத்தில் ஒரு கல்ல காரியத்திற்காக முயற்சித்தின்று கூலையில் தனது அகத்தில் அக்காரியத்திற்குச் சிறிதும் பொருத்தமில்லாத நிலைப்புக்களுக்கும் அவாக்களுக்கும் தான் அரியாமலே இடங்கொடுத்து, தனது காரியத்தினை

நிலைப்பும் நிலைமையும்

இடைவிடாது நெடித்துக்கொண்டிருக்கின்ற உண்மைமையுமே விளக்குவதற்கு உதவாநிற்காத இம் புறவற்றையும் கூறினோம். இவ்வித உதவாநிற்காந் தாங்கியோ இன்னும் கூறலாம். ஆயினும், அஃது ஆவரியக மன்று. ஏனெனில், இந்நிலைப் படிப்பவர் ஆவரிய கொண்டால், தமது மனத்திலும் வாழ்க்கையிலும் நெரிநெரி மாறுதல்களைக் கெல்லாம் நினைப்பின் துகளுவங்களை காணாமென்று ஆராய்ந் தறிபலாம். இவ்வாறு அறிபுரவகையில் வெளிவிஷயங்கள் மாத்திரம் விசாரணைக்கு ஆகாததாக மாட்டா.

தனது ஆன்மநிலைமையின் முழுவதையும் ஒதுவன் அறிக்கிறந்தபொதிலும், அகன்ற அவனது வாழ்க்கையின் புறத்தொற்றத்தால் மாந்திரம மற் றொருவன் அறியமுடியாது. ஏனெனில், நிலைமைகள் என்னல் பின்வலாகப் பிணைந்தும், நினைப்புகள் ஆழ்ந்து வேளுன்றியும், சுருத்திறகுரிய நிலைமைகள் ஒவ்வொரு வனுக்கும் வெவ்வேறுகளும் இருக்கின்றன. ஒரு மனிதன் சில விஷயங்களில் போக்கியதைபுன்னவனாயிராக்கலாம்; அப்படியிருந்தும் அவன் பல கஷ்ட நஷ்டங்களை அனுபவிக்கலாம். மற் றொரு மனிதன் சில விஷயங்களில் அபேயாக்கியதை புன்னவனாயிராக்கலாம்; அப்படியிருந்தும் அவன் மிகுந்த பணத்தைச் சம்பாதிக்கலாம். ஆனால், முத்திய மனிதன் அவனது குறிப்பிட்ட ஒரு யோக்கியதையினால் கஷ்ட நஷ்டப் படுகிறா னென்றும், பித்திய மனிதன் அவனது குறிப்பிட்ட ஓர் அயோக்கியதையினால் பணக்கார னாகிறா

மனம் போல வாழ்வு

நென்றும் மனிதர் வழக்கமாகச் செய்யும் தீர்மானம், ஒரு விஷயத்தில் அயோக்கியனா யிருப்பவன் எல்லா விஷயங்களிலும் அயோக்கியனென்றும், ஒரு விஷயத்தில் யோக்கியனா யிருப்பவன் எல்லா விஷயங்களிலும் யோக்கியனென்றும் மெல்லெழுந்தவாறு கொள்ளும் அபிப்பிராயத்தின் முடிவாகும். ஆழ்ந்த அறிவையும் விரிந்த அனுபவத்தையும் கொண்டு கோக்குவதால், அதீர்மானம் பிழையென்று காணப்படும். அவ் வயோக்கிய மனிதன் மற்றவனிடத்தில் இல்லாத அதிகரிக்கத் தக்க சில நல்ல ஒழுக்கங்களை உடையவனா யிருக்கலாம். அவ் யோக்கிய மனிதன் மற்றவனிடத்தில் இல்லாத அருவருக்கத் தக்க சில தீய ஒழுக்கங்களை உடையவனா யிருக்கலாம். யோக்கியன் தனது யோக்கியமான நினைப்புகளுடைய நல்ல பலன்களையும் தனது யோக்கியமான செயல்களுடைய நல்ல பலன்களையும் அடைகிறான்; அவன் தனது தீய ஒழுக்கங்களால் உண்டாகும் துன்பங்களையும் அனுபவிக்கிறான். இது போல, அயோக்கியனும் தனது அயோக்கியதையால் உண்டாகும் துன்பங்களையும், தனது நல்ல ஒழுக்கங்களால் உண்டாகும் இன்பங்களையும் அடைகிறான்.

ஒருவன் தனது நல்லொழுக்கத்தினால் துன்பத் தை அடைகிறானென்று நினைத்தல் மனிதரின் வீண் பெருமைக்கு உகந்ததா யிருக்கிறது. ஒருவன் தனது அகத்திலிருந்து ஒவ்வொரு கெட்ட நினைப்பையும்,

மனம் போல வாழ்வு

யை ஒத்ததே. “கிளை விதைத்துவான் கிளை அறுப்பான்”
 “கிளை விதைத்துவான் கிளை பறுப்பான்.” மனிதர் இந்
 நிதியை ஸ்தூல உலகத்தில் கண்டு அந்நீனை அறு
 சரித்து நடக்கின்றனர்; ஆனால், எந்தவிதமாகிய மனோ
 உலகத்தின் கண்ணும் ஒழங்க உலகத்தின் கண்ணும்
 (அங்கும் இந்நியதி ஸாரிதில் உணரத்தக்கதாகவும்,
 மாறுபடாததாகவும் இருந்தும்) இந்நிதியைக் கண்
 டிலர்; ஆகவே, அவர் அந்நீனை அறுசரித்து நடப்ப
 தில்லை.

துன்பம் எப்போழுதும் எவ்வழி. சிவனது
 கொண்ட தப்பான நினைப்பின் காரியமே. அஃது
 ஒருவன் தன்னைதும் தனது ஜீவ நியதியோடும் ஒத்து
 நடவாமைபை உணர்ந்தும் ஓர் அழிசூழி. துன்பத்
 தால் உண்டாகும் ஓரோ பிரயோஜனம், மனிதனிடத்தி
 லுள்ள அப்பிரயோஜனமும் அசுந்தமுமான எல்லா
 வற்றையும் எரித்தலேயாம். எனின் பரிசுத்தனாயிருக்
 கிறானே அவனுக்குத் துன்பமென்பதே கிடையாது.
 கனிம்பு லீங்கியபின் தங்கத்தைப் புடந்தோட பாடுதொரு
 காரணமும் இல்லை; அதுபோலவே, பூரண பரிசுத்தந்
 தையும், ஞானந்தையும் அடைந்தவன் துன்பமொன்றா
 யாடுதொரு காரணமும் இல்லை.

ஒருவனுக்குத் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்ற
 நிலைமைகள் அவனது மனத்தின்கண்ணுள்ள நேர்மை
 யின்மையின் பலன்கள்; ஒருவனுக்கு இன்பத்தைக்
 கொடுக்கின்ற நிலைமைகள் அவன் மனத்தின்

நிலைப்பும் நிலைமையும்

நன்றனுள்ள கேள்வியின் பலன் கன். கல்ல நிலைப்பின் அநாவசிய இன்பம் அதுபவித்தலை; பொருளுடைமை யன்று. வெட்ட நிலைப்பின் அநாவசிய துன்பம் அதுபவித்தலை; பொருளின் மன யன்று. ஒருவன் தன்வந்தனாகவும், துன்பமே அதுபவிப்பவனாகவும் இருக்கலாம். மற்றொருவன் தனித்திருக்கவும், இன்பமே அதுபவிப்பவனாகவும் இருக்கலாம். தனத்தை விலகத் தோடு சரியான வழியில் செல்லு செய்தால் மாத்திரமே, செல்வமும் இன்பமும் ஓநவனிடத்தில் சேர்ந்திருக்கும். தனித்திரன் தனது தனித்திர நிலைமைகள் அநியாயமாக, தன்னைக் கருத்தப்பட்டவையென்று நினைக்கும்போதும் துன்பத்தில் ஆழ்ந்து அழுந்து கிறான்.

செறிதும் இன்பம் துரதமையும், மிகமிகுதி இன்பம் துரதமும், துரப்பாக்கியுத்தின் இரண்டு அநாவசிய. இவ்விரண்டும் இயற்கைக்கு விரோதமானவை; இவை மனத்தொழிபற்றித்தின் பலன்கள். ஒருவன் சந்தேகத்தோடும், ஆரோக்கியமும், செல்வமும் உடையவனாகும் வகையில், அவனுக்குச் சரியான நிலைமை ஏற்படவில்லையென்பது நிச்சயம்; அந்நிலைமையும், அவனும் அவன் சந்தேகம் ஒத்திருப்பதின் பலன்களே சந்தேகத்தோடும், ஆரோக்கியமும், செல்வமும்.

ஒருவன் தன் நிலைமையைப்பற்றிச் செறுங்கு தலையும், நிந்தித்தலையும் விட்டுத் தனது வாழ்க்கையை விதிக்கும் (காட்சிக்குப் புலப்படாத) நியதியைத்

மனம் போல வாழ்வு

தேவிக் கண்ணத்தொழுகுந டொழுதுநான் மணிதன்
மணிதன் தன்வாயை அன - டிழை. அவன் அந்த நியதிச்
சூர் தந்தாய் தனது மனத்திதழ் துருந்திதகொளநூற்
போது, தனது நிலைமக்கு மத்தவா காரணமென்று
குற்றம் எழுபட்டிவிட்டு உறுதியும் மேன்மைமுள்ள
நினைப்புகளைக் கொண்டு தன்னை வளர்கிறான்; தனது
நிலைமைகளோடு போராடுதலை விட்டும் தனது நிலைமை
களைத் தான் விசைவில் அபிவிருத்தி அடைவதற்குத்
தூண்கருவியொன்றையும் தனக்குள் மறைத்து கிடக்கும்
சக்திகளையும், திசைகளையும் கண்டுபிடிப்பதற்குச்
சாதனங்களாகவும் உபயோகித்துக்கொள்ளத் தொடங்கி
குறிஞன்.

பிரபஞ்சத்தை ஆறாம் தத்துவம் ஒழுங்கே
யன்றிக் குழப்பமன்று; வாய்க்கைகளின் உயிர்நிலை
நியியை யன்றி அநிதம் யன்று; உலகத்தில் ஆனம
அசரங்கதாம் உருபநிதம் உருவமும் சக்தி
தருமமே யன்றி அநுரும யன்று. இஃது இங்ஙன
மிகுப்பதால், பிரபஞ்சம் சரிபாபிருக்கிறதென்று
காண்பதற்கு மணிதன் தன்னைச் சரிபாக்கிக்கொள்ள
வேண்டும். தன்னைச் சரிபாக்குங் காலையில், அவன்
பொருள்களைப் பற்றியும், மத்தவர்களைப் பற்றியும்
தனது நினைப்புக்களை எல்லாறு மாற்றுகிறானே, அவ்
வாறே அப்பொருள்களும் மத்தவர்களும் தன்னிடத்து
மாறுதலுறக் காண்பான்.

இவ்வண்ணமென்குச் சான்று ஒவ்வொரு மணிந
மிடத்திலும் உண்டு; கிரமமாக அகத்துள் பார்த்த

நிலைப்பும் நிலைமையும்

லாலும், தன்னைப் பகுத்துப் பார்த்தாலும், அதனை எளிதில் காணக்கூடும், தூருவன் தனது நினைப்புக்களை அடியோடு மாற்றட்டும்; உடனே அடுத்து அவனுடைய வாழ்க்கையின் புறநிலைமைகளில் உண்டுபண்ணும் விரைவான மாறுதல்களைக் கண்டு அவன் ஆச்சரியம் அடைவான். மனிதர் நினைப்பை அந்தரங்கமாக அடக்கிவைத்துக் கொள்ளலாமென்று கருதுகின்றனர்; அது முடியாது. நினைப்பு விரைவில் பழக்கமாகின்றது; பழக்கம் விரைவில் நிலைமையின் உருவை அடைகின்றது. நிரூபணமான நிலைப்புகள் மன அண்டலும், காமதுகர்ச்சியுமாகிய பழக்கங்களாகின்றன; அப்பழக்கங்கள் வறுமையும் வியாதிபுமாகிய நிலைமைகளின் உருக்களை அடைகின்றன. பலவகை அசத்த நிலைப்புகளும் தளர்ச்சியையும், குழப்பத் தையும் கொடுக்கும் பழக்கங்களாகின்றன; அப்பழக்கங்கள் தடுமாற்றமும், தவறுமாகிய நிலைமைகளின் உருக்களை அடைகின்றன. பாபமும், சந்தேகமும், சஞ்சலமும் பொருந்திய நிலைப்புக்கள் பலவீனமும், உறுதியின்மையும், துணிவின்மையுமான பழக்கங்களாகின்றன; அப்பழக்கங்கள் தோல்வியும் வறுமையும் அடிமைத்தனமுமாகிய நிலைமைகளின் உருக்களை அடைகின்றன. சோம்பலான நிலைப்புகள் அசத்தமும், அயோகியமும் பொருந்திய பழக்கங்களாகின்றன; அப்பழக்கங்கள் பிணியும் இரத்தலுமாகிய நிலைமைகளின் உருக்களை அடைகின்றன. வெறுப்பும் குற்றம் காண்டலும் பொருந்திய நிலைப்புகள்

மனம் போல வாழ்வு

குற்றம் சாட்டுதலும், தாக்குதலுமாகிய பழக்கங்க ளாகின்றன; அப்பழக்கங்கள் காயமும் உபத்திரம மாகிய நிலைமைகளின் உருக்களை அடைகின்றன. பல வித சபரய நினைப்புகளும் அப லாபத்தை நாடும் பழக்கங்களாகின்றன, அப்பழக்கங்கள் ஏதக்குறையங் கஷ்டங்களை உண்டாக்கும் நிலைமைகளின் உருக்களை அடைகின்றன. இவற்றிற்கு மாறாக, பல்வகை நல்ல நினைப்புகளும் அன்பு சேலுத்துறையும் அருள் புரித லுமாகிய பழக்கங்க ளாகின்றன; அப்பழக்கங்கள் மனோதரமும் குதூகலமும் தரும் நிலைமைகளின் உருக் களை அடைகின்றன. பரிசுத்த நினைப்புக்கள் மிகமாக அதுபவித்தலும், தன்னை பாட்கியாளுந்து மாகிய பழக்கங்க ளாகின்றன; அப்பழக்கங்கள் சாந்தமும், சமாநாவமும் தரும் நிலைமைகளின் உருக்களை அடை கின்றன. கைவிடலும், தன்னை மிகநகரம் ஆயிடுவான நினைப்புக்கள் ஆண்மைப் பழக்கங்களாகின்றன; அப் பழக்கங்கள் வெற்றியும், நிறைவும், சந்திப்புமாகிய நிலைமைகளின் உருக்களை அடைகின்றன, ஊகந நினைப்புக்கள் சததமும் உழைப்பு மாகிய பழக்கங்களா கின்றன; அப்பழக்கங்கள் இனபத்தையத் தரும் நிலைமைகளின் உருக்களை அடைகின்றன. அமைதியும் பொருத்தலுமாகிய நினைப்புகள் சாந்தமான பழக்கங்க ளாகின்றன; அப்பழக்கங்கள் காய்ப்பையும் வாழ்வை யும் நல்கும் நிலைமைகளின் உருக்களை அடைகின்றன.

நினைப்பும் நிலைமையும்

அன்பும் சமயமில்லாதவர்களிடையே நினைப்புக்கள் பிறந்துக் காதல் தன்னைப் பற்றும் பழக்கங்களாகின்றன; அப்பழக்கங்கள் நிலைமையின் செழிப்பும் செல்வமுமாகிய நிலைமைகளின் உருக்களை அடைகின்றன.

விடாப்பிடியாக நொண்டிள்ள ஒருவனை நினைப்பின் தொடர், அது நல்லதாயினும், கெட்டதாயினும், தனது பலன்களை மறிகாது ஒழுக்கத்திலும் நிலைமைகளிலும் உணர்ப்பண்ணாமல் போகாது. ஒருவன் அடைய விரும்பும் நிலைமைகளை தேராக அடைய முடியாது; ஆனால், அவற்றை அறிக்கத்தக்க நினைப்புகளைக் கைநொண்டு, அவற்றின் மூலமாக அந்நிலைமைகளை நிச்சயமாக ஆக்கி யடையலாம்.

ஒவ்வொரு மனிதனும் மிகுதியாகப் பேணிவருகின்ற நினைப்புக்கள் நிறைவேறுதற்குப் பிரகிருதி உதவி யளிகின்றது; அன்றியும், அது நல்ல நினைப்புக்களையும், கெட நினைப்புக்களையும் விரைவில் வெளிப்படுத்துத் தக்க சந்தர்ப்பங்களையும் உணர்ப்பண்ணுகின்றது.

ஒருவன் தனது பாவ நினைப்புக்களை விட்டுவிட்டும்; உடனே உலகம் முழுவதும் அவனிடத்துப் பிரிய முடையதாகி அவனுக்கு உதவி புரிய முன்வரும். ஒருவன் பலவீனமும், கேவலமுமான தனது நினைப்புக்களை விட்டுவிட்டும்; உடனே அவனது உறுதியான நியமனங்களை நிறைவேற்றப் பலபக்கங்களிலும் சந்தர்ப்பங்கள் உற்பவிக்கும். ஒருவன் நல்ல

மனம் போல வாழ்வு

நினைப்புக்களைப் பேணி வாட்டும்; துன்பத்தையும் அவை
மானத்தையும் உண்டாக்கும் கெட்டவிதி அவனை
விட்டுப் பறந்துபோய்விடும். உலகம் பல நிற உருவங்
களைக் காட்டும் உன்னு கண்ணாடி. (காலிடாஸ்கோப்)
நிமிஷத்துக்கு நிமிஷம் வெவ்வேறு நிறமாகத் தோன்
றும் தோற்றங்களெல்லாம், இடைவிடாமல் சலித்துக்
கொண்டிருக்கும் உன் நினைப்புதான் பிரதிம்பப்
படங்களே.

வேண்பா

எந்நிலைமை நீ அடைய எண்ணுவையோ நின்னுள்ளான்,
அந்நிலைமை நீ அடைவாய் அப்பொழுதே, — தந்நிலைமை
தந்ததென்பர் தோல்வியெலாம் * சாரமிலார்; தின்றாகும்
பந்தமில்ஆவீர் மாஅவரைப் பார்த்து.

காலமொடு தேசம் கடந்துவிற்கும் ஆன்மாவின்
மூலவிதி வையவென்று முன்செல்லு; — பாவின
நிலைமைகளைக் கீழ்ப்படுத்தி நீன் அடிமை ஆக்கித்
தலைமையுறும் பல்லவற்றும் சார்ந்து.

காண்டற் கரிய களசத்தி யாயமனம்
ஈண்டரிய ஆன்மாவின் இன்மகவாம்; — வேண்டும்
நிலைபலவும் எய்தஅது நேர்வழியை ஆக்கும்,
மலைபலவும் * ஊடறுத்து மாய்த்து.

* தாழ்ப்பினைக் கண்டு தளர்வுறும்; உள்ளேமெய்க்

* காழ்ப்பினைக் காண்பார்போல் காத்திருப்பாய் — காழ்ப்புருவ
ஆன்மா எழுந்தருள்தை ஆளுங்கால் செய்வார்பணி
வான்மா அமரருமுன் வந்து.

* சாரம் இல்லார் = அறிவில்லார்.

* பாவின = ஊழால் வருத.

* ஊடு அறுத்து = நடுவே அறுத்து.

* தாழ்ப்பு = தாமதம். * காழ்ப்பு = அறிவு.

Relax

நினைப்பும் சரீரமும் ஆரோக்கியமும்

மனம் ஆண்டான்: சரீரம் அடிமை. முன்னாலே சரீரையோடாவது தனவியல்லாமலாவது மனம் கொள்வதென்ற நினைப்புக்களை ஒட்டியே சரீரம் நடக்கின்றது. சட்டவிரோதமான நினைப்புக்களால் சரீரம் பிணியையும் அழிவையும் விளைவில் அடைகின்றது. நல்ல நினைப்புக்களாலும், சந்தேகமற்ற நினைப்புக்களாலும் சரீரம் பெருமனதையும் அழிவையும் பெறுகின்றது.

விபாதிமும் ஆரோக்கியமும் நிலைமைகளைப் போலவே நினைப்பில் வேறுபாடு காண்கின்றன. விபாதி நினைப்புக்களை விபாதிமும் சரீரம் வெளிப்படுத்தும். அச்ச நினைப்புக்கள் மனிதனை ஒரு வெடி குன்றி எவ்வளவு ஊர்தத்தில் கொல்லுகிறோம், அவ்வளவு தாழ்த்தத்தில் கொல்லக் கூடியாக்கின்றோம். அவ்வளவு வேகமாகக் கொல்லாவிட்டாலும், அவை வெடி குன்றிப் போலவே உண்மையாக அங்கே மனிதர்களை இடைவிடாது கொன்று கொண்டிருக்கின்றன. விபாதி வருமோ என்று பயப்படுகிறவர்களை விபாதினை அடைகிறவர்கள். மனக்கவலை சரீரம் முழுவதிலும் விளைவில் ஒழுங்கினைத் தடை உண்டாக்கி, விபாதி வருவதற்கு வழிசெய்து வைக்கின்றது. பரிசுத்தமற்ற நினைப்புக்களைச் சரீரம் நிறைவேற்றுகிட்டாலும், அவை நரம்புக்கட்டைச் சீக்கிரத்தில் உடைத்துக்கொடுத்துவிடும்.

மனம் போல வாழ்வு

பலமும் சுதந்திரமும் சுந்தரமும் பொருந்திய நனைப்புக்கள் சரிந்துகூடி ஊங்குதையும் ஆரோக்யமும், அழகமும் கொடுக்கின்றன. சரீரம் மெல்லியனும், எப்படி வேண்டினாலும் அப்படி ஆகத் தக்கதுமான ஒரு சுருளி; அதில் எந்த நனைப்புக்கள் பதிக்கின்றனவோ அந்த நினைப்புக்களோடு அல்ல இணங்கி நடக்கின்றது; பழக்கங்களாகப் பரிணமித்த நினைப்புக்கள், தமது நல்ல பலன்களையோ, கெட்ட பலன்களையோ, சரீரத்தில் உண்டாக்குகின்றன.

மனிதர்கள் எவ்வளவு காலம் அசுத்த நினைப்புக்களைக் கொண்டிருக்கிறார்களோ, அவ்வளவு காலமும் அசுத்தமும் விஷமும் கலந்த இரத்தத்தைக் கொண்டிருப்பார்கள். சுத்த ஹிருதயத்திலிருந்து சுத்த வாழ்க்கையும் சுத்த சரீரமும் உண்டாகின்றன. அசுத்த மனத்திலிருந்து அசுத்த வாழ்க்கையும் அசுத்த சரீரமும் உண்டாகின்றன. செய்கை, வாழ்க்கை, நடக்கை என்பவற்றிற்கு நினைப்பே ஊற்று; ஊற்றைச் சுத்தப்படுத்துங்கள்; அனைத்தும் சுத்தமாயிருக்கும்.

தனது நினைப்புக்களை மாற்றிக்கொள்ளாத மனிதன் தனது உணவுகளை மாற்றிக்கொள்வதால் பயனில்லை; தனது நினைப்புக்களைச் சுத்தமாக்கிக் கொண்ட மனிதன் அசுத்த உணவை விரும்ப மாட்டான்.

நினைப்பும் சரீரமும் ஆரோக்கியமும்

சுத்த நினைப்புக்கள் சுத்தமான பழக்கங்களை உண்டாக்குகின்றன. உடம்பைக் கழுவிக்கொள்ளாத மகாசுமர எனப்போல, மகாசுமர அல்லன். தனது நினைப்புகளோப் பல்படுத்திச் சுத்தப்படுத்திக்கொண்டவன பிராணியை நன்றும் பூச்சிகளுக்கும் பயப்பட வேண்டிய நிலைந்தம் இல்லை.

நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைக் காக்க விரும்புவிடுக னாயின், உங்கள் மனத்தைச் சுத்தப்படுத்துவது; உங்கள் சரீரங்களைப் புதுப்பித்த விரும்புவிடுகலாயின், உங்கள் மனத்தைச் சுத்தப்படுத்துவீர்களாக, மனசைமயம் பொறுமைமயம், ஆசாபங்கமும், எகங்கமும் பொருத்திய நினைப்புக்கள் சரீரத்திலின்றும் அருண் ஆரோக்கியத் தையும் அழகையும் பறித்துக்கொள்கின்றன. ஒரு கடுகடுத்த முகம் தற்செயலாக உண்டாவதன்று; அது கடுகடுத்த நினைப்புக்களாலேயே உண்டாகிறது. முகத் தின் அழகைக் கெடுக்கும் திசைகள் மடமையாலும், காமக்குரோதங்களாலும், கர்வத்தாலும் உண்டா கின்றன.

தோண்டுவதற்கு வயதுள்ள ஒரு ஸ்திரீயை யான் அறிவேன்; அவளுடைய முகம் பன்னிரண்டு வயதுள்ள ஓர் பாலைக்காரின் முகத்தைப்போல மாசுற்றதாகவும், பிரகாசமுள்ளதாகவும் விளங்குகின்ற தது. ஒரு யௌவன புருஷனை யான் அறிவேன்; அவனுடைய முகம் ஓர் வயோதிகனுடைய முகத்தைப் போல விகாசமாபிருக்கிறது. இவற்றில் ஒன்று பிரகாச

மனம் போல வாழ்வு

மும் இனிப்பெழுமுள்ள மனோவிர்த்தியின் பயனும் உண்டாயிருக்கிறது; மற்றொன்று காமஞ்சூரோதமும் அதிருப்தியுமுடைய மனோவிர்த்தியின் பயனாக உண்டாயிருக்கிறது.

அனுகூலஞ்சூர் வாய்ந்தும் வெளிச்சமும் ஏராளமாகச் செல்லுபடியுடைய விட்டாவன்றி, உங்கள் வாசஸ்தலம் இன்பநகரமும் நகரத்தையும் நல்காது, அதுபோல உங்கள் அகத்துள் சந்தேகமும், கல்லெண்ணமும், சாந்தமுமரன நிலைப்புக்கிளை, நகரமரமர விட்டாவன்றி, உங்கள் சரீரம் ஆரோக்கியமும் உரமும் பெற்றிருக்கிறது; உங்கள் முகம் பிரகாசமும் அழகும இனிமையும் பொருந்தியிருக்கிறது.

வியோதிக்களுடைய முகங்களில் இரக்கத்தால் உண்டான திரைகளும், பலமும் பரிபந்தமும் பொருத்திய நிலைப்பால உண்டான திரைகளும், கரமல் சூரோதவகனால் உண்டான திரைகளும் இருக்கின்றன; அவற்றைப் பிரித்து அறியமாட்டாதார் யார்? கல்லொழுக்கத்தில் வாழ்காலைக் கழித்தவர்களுக்கு விருத்தாப்பிய தகை, அஸ்தமிக்கும் சூரியனைப் போன்று, சாந்தமும், சமாதானமும், இனிமையும் பொருத்தியிருக்கும். யான் சில காலத்துக்கு முன்னர் ஒரு தத்துவஞானியை அவசது மரணப்படுக்கையில் பார்த்தேன்; அவருக்கு வயது முதிர்வைத்தவிர, விருத்தாப்பியம் உண்டாகவில்லை; அவர் எவ்வளவு

நினைப்பும் சரீரமும் ஆரோக்கியமும்

இன்பத்தோடும், சமாதானத்தோடும் வாழ்ந்திருந்தனரோ, அவ்வளவு இன்பத்தோடும் சமாதானத்தோடும் இறந்தனர்.

சரீரத்தின் வியாதிகளை நீக்குவதற்கு உற்சாக நினைப்புக்குச் சமமான வைத்தியன் இல்லை; கவலை யையும் துக்கத்தையும் நீக்குவதற்கு நன்மனமே போன்ற நட்பு வேறில்லை. ஒருவன் பகைமையும், இழந்ததையும், எந்தேதையும், பொறுமையும் பொருத்திய நினைப்புக்களில் இடைவிடாது வாழ்ந்துகொண்டிருந்தல், தானே உண்டாக்கிக் கொண்ட சிறையறையில் தான் அடைபட்டிருக்கும்படி. செப்பும்; ஆனால் எல்லோரையும் நல்லவராக நினைத்தலும், எல்லோரோடும் உற்சாவமாயிருத்தலும், எல்லோரிடத்துமுள்ள நன்மைகளைக் கண்டறியப் பொறுமையுடன் முயலுதலும் மிகிய சபரமற்ற செயல்களை மோகத்தவிட்டின் வாயிலாகும்; ஒவ்வொருவரையும் ஒவ்வொரு பிராணியிடத்திலும் சமாதான நினைப்புக்களைக் கொண்டு வாழ்தல் அந்நினைப்புக்களை உடையார்க்கு அளவற்ற அமைதியைக் கொடுக்கும்.

“அறவினைக்கும் அகும்போருள் இன்போடு
பேறுவதற்கும் பேருங்கல்லி கற்றயர்
விறலினுக்கும் நல்லீரம் தனக்கும்ஒண்
திறலி னுக்கும் துணைமனம் என்பலே.”

நினைப்பும் காரியமும்.

நினைப்பும் காரியத்தாலும் சமயங் கற்பித்தி
 னெலாழிய, விவேகாரண வாயித்தி லொர்ணையும
 அடைதல் முடியாது. பெரும்பாலர் வாழ்க்கையா
 கிய சமுத்திரத்தில் நினைப்பாகிய பாடகை அதன்
 போக்கில் விட்டுவிடுகின்றனர். இன்ன காரியத்தைச்
 செய்துமுடிவது வெண்டுமென்ற இலட்சிய மில்லா
 திருந்தல் ஒரு பாவபாகுபு; தனக்கு அறிவும் ஆபத்
 தும் வாயவென்குக்க விநும்புகிறாவன் யாதேநர் இலட்
 சியமுமின்றி இந்ந்நல் நடராது.

எவர் தமது வாழ்க்கையில் யாதொரு காரியத்
 தையும இலட்சியமாகக் கொள்ளாதிருக்கின்றனவோ,
 அவர் பலவீனவாதின் அறிநிறாளாகிய சிலலையு
 நொத்தவர்களுக்கும், அசைவநெய்க்கும், துன்பங்
 களுக்கும், இரபகல்வருக்கும் எவரிதில் இரையாவர்.
 அப்பலவீனக் குறிகள், மனதாசச்செய்யும் பாலங்
 களைப்போலவே, (ஆனால், வேறொரு வழியாக) தோல்
 வினையும், நஷ்டத்தையும், துக்கத்தையும் கொடுக்கும்
 ஏனெனில், பலத்தை விர்த்திசெய்து கொண்டிருக்கிற
 பிரபஞ்சத்தில் பலவீனம் நீடித்து நிற்க முடியாது.

ஒருவன் ஒரு நியாயமான காரியத்தைத் தன்
 உள்ளத்தில் குறிப்பிட்டுக்கொண்டு, அதனைச் செய்து
 முடிக்க முயற்சி செய்பவென்றும், அவன் அக்காரி
 யத்தைத் தனது நினைப்புக்களைக் கவரும் மத்தியப்

நீதிநாட்டும் காரியமும

பெறுவதற்குப் பெரிசெய்யவேண்டும். அஃது அவனுடைய அக்கால காரியத்திற்கு ஏற்றபடி, ஓர் வலிதக காரியமாகவோ, லௌகிக காரியமாகவோ, இரத்தக வாய்; அனல், அஃது எவ்வாறுப்படியும், அதனிடத்தில் அவனது நீதியின் சத்தியையெல்லாம் உறுதியாக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கல் வேண்டும். அக்காரியத்தைத் தனது பிரதான கடமையாகக் கொண்டு, தனத்தின் அறிந்துபோகும் மனையிடுதல், மனோராஜ்யம், மனோபாவனை, முனியலத்தில் தனது நீதிப்புகளைக் திரியவிடாது அந்நினைச் செய்துமுடித்ததற்கு முயலுதல் வேண்டும். இதுதான் தன்னடக்கத்திற்குப் பிறகு எதற்கெதற்குத் தகும இராஜ பாட்டை. தான் கருதியுள்ள காரியத்தினைச் செய்துமுடித்ததில் பல முறை தவறினும் (பலநீதிநீதி நீக்கிப் பலம் பெறுகிற வகையில் தவறுவது சந்தர்ப்பம்) அவன் அடையும் ஒழுக்கத்தின் பலம் அவனுடைய உண்மையான வெற்றியின் அவையாக இருக்கும்; இஃது, அவன் எதிர்காலத்தில் பெறும் வலிமைக்கும் வெற்றியின் ஒர்ப்புகிய அடிப்படையாகும்.

“உள்ளுதெல்லாம் உயர்வுள்ளல்; மற்றது
தள்ளினும் தன்னாமை நீர்த்து.”—திருக்குறள்.

ஒரு பெரிய காரியத்தை உட்கொள்ளுவதற்குத் தகுதி இல்லாதவர், தமது கடமையை, அஃது எவ்வளவு கிறியாகாகக் கொள்ளினும், குறைவின்றிச் செய்து முடிப்பதில் தமது நீதிப்புகளை யெல்லாம் செலுத்த வேண்டும். இவ்வழியாக நீதிப்புகளை ஒருமுறைப் படுத்தவும், ஊக்கத்தையும் மனவுறுதியையும் வளர்க்

மனம் டோல வாழ்வு

கவும் கூடும்; இவற்றைச் செய்து முடித்த பின்னர், அவரால் செய்துமுடிக்க முடியாத காரியம் ஒன்றுமே இராது.

மிகக் பலஹீனமுள்ள ஒருவன், தனது பலஹீனத்தை அறிந்தும், முயற்சியினாலும் சுப்பியாசத்தினாலும் மாத்திரம் பலம் விர்த்தியாகும் என்ற உண்மையை நம்பியும், அந்நம்பிக்கையோடு அப்பொழுதே முயற்சிசெய்ய ஆரம்பித்து, முயற்சியின்மேல் முயற்சியையும், பொறுமைமீன்மேல் பொறுமையையும், பலத்தின்மேல் பலத்தையும் சேர்ப்பானாயின், அவன் இடைவிடாது விர்த்தியாகிக் கொண்டேபோய் முடிவில் தெய்வ பலத்தையடைவான்.

சரீரபலம் இல்லாதவன் இடைவிடாமல் பொறுமைபுடன் சரீரப்படுத்திசெய்து தன்னைப் பலசாலியாகச் செய்து கொள்ளுதல் போலப் பலஹீன நினைப்புக்களை யுடையவன் சுரியான நினைப்புக்களை நினைதல் பழகித் தனது நினைப்புக்களைப் பலமுடையன வாக்கிக் கொள்ளலாம்.

ட்சிய மில்லாமையையும் பலஹீனத்தையும் நீக்குதலும், காரியத்தை முன்னிட்டு நினைக்க ஆரம்பித்தவனு மாகிய இவ்விரண்டும், தேர்வியை காரிய சித்திக்குரிய வழிகளில் ஒன்றாகக் கருதுபவருடைய கூட்டத்திலும், சகல நிலைமைகளையும் தமக்குப் பொருந்துமாறு செய்துகொள்பவருடைய கூட்டத்திலும், உறுதியாக நினைத்து அச்சமின்றித் தொடங்கித் திறமையாகச்செய்து தங்கள் காரியத்தை

நினைப்பும் காரியமும்.

முடிப்பவருடைய கடப்பதிலும் பிசுவெதிகள்
உடையன.

ஒருவன் தான் செய்து முடிந்தவையையு காரிய யத்தத்தி நீர்மணித்துக் கொண்ட பின்னர், அதனைச் செய்து முடித்தற்குரிய கேள்வியைப் மனத்தில் குறித்துக்கொண்டு, இவற்றை அப்படிப் பிறவர்கள் அங்குறியில் செல்லவேண்டும்; ஐயங்களுக்கும் அச்சங் களுக்கும் கண்ணப்பராத நீர்நிமிடவேண்டும்; அனைவரே வறியைத் தெடுத்துக் கொண்டாகதி முயற்சியைப் பயனற்றதாகவும், பிசுவோஜனமற்றதாகவும் செய் கின்றவை. ஐயமும் அச்சமும் பெருந்தைய நினைப்புகள் ஒரு காலத்தும் அங்கையும செய்து முடித்தது மில்லை; செய்து முடிந்தவையையு மில்லை. அவை எப் பொழுதும் வேதாந்தியையே அடையச் செய்யும். ஐய மும் அச்சமும் வந்து செருந்தவுடனே உறுதியான நினைப்பும், ஊக்கமும், ஆற்றலும், காரியமும் அழிந்து போகின்றன.

ஒரு காரியத்தைச் செய்ய எழும் நிரூபணம் காம் அதனைச் செய்துமுடித்தல் கூடும் என்ற அறிவினான் உண்டாகின்றது. ஐயமும் அச்சமும் அறிவின் பெரிய விரோதிகள்; அவற்றை அழிக்காது அவற் றிற்கு இடம் கொடுத்துவிட்டால், அவை தான் செல்லும் வழியில் அடிதோளும் தண்ணீர் தடுத்துக் கொண்டிருக்கும்.

ஐயத்தையும் அச்சத்தையும் வென்றவனுக்குத் தோல்வியென்பதே கிடையாது. அவனது ஒவ்வொரு

மனம் போல வாழ்வு

நினைப்பும் மிகுந்த வலிமையைக் கொண்டிருக்கின்றது. அவன் சகல சுஷ்டங்களையும் தைரியத்தோடு எதிர்த்து விடுவதேதோடு ஐயிக்கின்றான். அவனது காரியங்க ளாகிய செடிகள் தக்க பருவத்தில் நடப்பட்டிருந் தின்றன. அவை மலர்ந்து வெம்பியுதிசாத காரினைத் தருகின்றன.

காரியத்தோடு நிர்ப்பயானாகச் சேர்க்கப்பட்ட நினைப்பு, சிருஷ்டிசெய்யும் சக்தியாகின்றது; எவன் இதனை அறிகிறானோ, அவன் அசைந்துகொண்டிருக்கிற நினைப்புக்களும் ஒடிக்கொண்டிருக்கிற ௨. வார்த்தையும் சேர்ந்துள்ள ஒரு வெறும் சுமைபா விராது, மேன்மை யும் பலமு முள்ளவனாவான்; எவன் இதனைச் செய் கிறானோ, அவன் தனது மனோசக்திகளை விடுவதற் கொடும் அறிவேனாடும் கையாள்கிறவனாகின்றான்.

“நல்ல செய்து நாரை யுயர்த்தவும்
அல்ல செய்தங் களற்றிடை யாழ்ப்பவம்
வல்ல திந்த மனமல தையனே
இல்கை யென்ன இயம்பும் மறையேலாம்.”

நினைப்பும் காரியசித்தியும்

1918 - 1919

ஒரு பனிநன் செய்துமுடிப்பனவும், செய்து முடிந்தவனாவனவும், அவனது நினைப்புக்களின் நோர்ன பலன்கள். சமஸ்தே இழத்தலே சர்வநாசம் எனக் கொள்ளத்தக்கவானு நியாயமாக நடத்தப்படும் பிரபஞ்சத்தில், அவனவன் செய்கைக்கு அவனவன் பொருப்பாளி. ஒருவனது பலவீனமும் பலமும், சுத்தமும் அசுத்தமும், அவனுக்குச் சொந்தமானவை; மற்றொரு மனிதனுக்குச் சொந்தமானவை யல்ல; அவை அவனுல் உண்டானவை; மற்றொருவனுல் உண்டானவை யல்ல. ஆதலே அவற்றை மாற்றக்கூடிய வன் அவனே; மற்றொருவன் அல்லன், அவனது நிலையும் அவன் தேடிக்கொண்டதே; மற்றொருவன் தேடியதன்று. அவனது துன்பமும் இன்பமும் அவன் அசத்திலிருந்தே வெளிவந்தவை. அவன் எங்கனம் நினைக்கிறானோ, அங்கனமே இருக்கிறான்; அவன் எங்கனம் நினைத்துவருகிறானோ, அங்கனமே இருந்து வருகிறான்.

ஒரு பலவீனன் ஒரு பலவானிடத்தில் உதவி பெற விரும்பினு லன்றி, பலவான் அவனுக்கு உதவி செய்தல் முடியாது. அப்படி உதவிசெய்தாலும், பலவீனன் தானாகவே பலவானால் லெண்டும். அவன் மற்றொருவனிடத்தில் கண்டு அதிசயிக்கும் பலசகைததன் சொந்த முயற்சியால் அடையவேண்டும். தன்னிலையைத் தானே மாற்றிக் கொள்ளலாமே யன்றி வேறெவனும் மாற்ற முடியாது.

மனம் போல வாழ்வு

நினைப்பும் மிகுந்த வலிமையைக் கொண்டிருக்கின்றது. அவன் சகல கஷ்டங்களையும் தாழியத்தோடு எதிர்த்து விவேகத்தோடு ஜயிக்கின்றான். அவனது காரியங்க ளாகிய செடிகள் தக்க பருவத்தில் நடப்பட்டிருக் கின்றன. அவை மலர்ந்து வெம்பியுதிராத கணிகளைத் தருகின்றன.

காரியத்தோடு நிர்ப்பயமாகச் சேர்க்கப்பட்ட நினைப்பு, சிருஷ்டிசெய்யும் சக்தியாகின்றது; எவன் இதனை அறிகிறானோ, அவன் அசைந்துகொண்டிருக்கிற நினைப்புக்களும் ஒடிக்கொண்டிருக்கிற உணர்ச்சிகளும் சேர்ந்துள்ள ஒரு வெறும் சுமைபா யிராது, மேன்மை யும் பலமு முள்ளவனாவான்; எவன் இதனைச் செய்கிறானோ, அவன் தனது மனோசக்திகளை விவேகத் தோடும் அறிவோடும் கையாள்கிறவனாகின்றான்.

“நல்ல செய்து நாரை யுயர்த்தவும்
அல்ல செய்தங் களற்றிடை யாழ்ப்பவும்
வல்ல திந்த மனமல தையனே
இல்லை யென்ன இயம்பும் மறைபெலாம்.”

நினைப்பும் காரியசித்தியும்

9916

ஒரு மனிதன் செய்துமுடிப்பவனவும், செய்து முடிக்கத்தவனுமாயினவும், அவனது நினைப்புகளின் நேரான பலன்கள். சமரிக் இழந்ததிலே சர்வநாசம் எனக் கொள்ளத்தக்கவாறு நியாயமாக நடத்தப்படும் பிரபஞ்சத்தில், அவனவன் செய்கைக்கு அவனவன் பொருப்பாளி. ஒருவனது பலவீனமும் பலமும், சுந்தமும் அசுந்தமும், அவனுக்குச் சொந்தமானவை; மற்ருரு மனிதனுக்குச் சொந்தமானவை யல்ல; அவை அவனான் உண்டானவை; மற்ருருவான் உண்டானவை யல்ல. ஆகவே அவற்றை மாற்றக்கூடிய வன் அவனே; மற்ருருவன் அல்லன், அவனது நிலையும் அவன் தேடிக்கொண்டதே; மற்ருருவன் தேடியதன்று. அவனது துன்பமும் இன்பமும் அவன் அகத்திலிருந்தே வெளிவந்தவை. அவன் எங்ஙனம் நினைக்கிறானோ, அங்ஙனமே இருக்கிறான்; அவன் எங்ஙனம் நினைத்துவருகிறானோ, அங்ஙனமே இருந்து வருகிறான்.

ஒரு பலவீனன் ஒரு பலவானிடத்தில் உதவி பெற விரும்பினு லன்றி, பலவான் அவனுக்கு உதவி செய்தல் முடியாது. அப்படி உதவிசெய்தாலும், பலவீனன் தானாகவே பலவானானால் வேண்டும். அவன் மற்ருருவனிடத்தில் கண்டு அதிசயிக்கும் பலத்தைத் தன் சொந்த முயற்சியால் அடையவேண்டும். தன்னிலையைத் தானே மாற்றிக் கொள்ளலாமே யன்றி வேறெவனும் மாற்ற முடியாது.

மனம் போல வாழ்வு

“ஒருவன் ஹிம்ஸிக்கிறானா யிருக்கிறபடியால் அநேகர் அடிமைகளா யிருக்கின்றனர்: நாம் ஹிம்ஸிக்கிறவனை வெறுப்போம்” என்று மனிதர் நினைப்பதும் கொல்வதும் வழக்கம். ஆனாலும் தற்காலத்தில் சிலர் (இவர் தொனக நானுக்குநான் பெருகிறாருகின்றது.) இந்தக்கொள்கையை மாற்றி, “அநேக ஜனங்கள் அடிமைகளா யிருப்பதால் ஒருவன் ஹிம்ஸிக்கிறவனா யிருக்கிறான்: நாம் அவ்வுடிமைகளை இகழ்வேம்” என்கிற கொள்கையை மேற்கொண்டு வருகின்றனர். உண்மையை நோக்குமிடத்தில் ஹிம்ஸிப்பவனும் அடிமையும் மடமையில் ஒத்துழைக்கின்றனர்: அவர்கள் ஒருவரை பொருவர் துன்பப்படுத்துவதாகத் தோன்றினும், அவர்கள் உண்மையில் தம்மைத் தாமே துன்பங் படுத்திக் கொள்கின்றனர். ஹிம்ஸிக்கப்பட்டவனது பலவீனத்திலும், ஹிம்ஸித்தவனது துர்வினியோகமான சக்தியிலும், விநாயின் செயலை ஒரு பூரண அறிவு காண்கின்றது; இவ்விண்ணொளிமைகளாலும் உண்டாகிய துன்பத்தைப் பார்த்து ஒரு பூரண அன்பு ஒன்றன்மீதும் குற்றங் காண்பதில்லை. ஹிம்ஸிக்கிறவன் ஹிம்ஸிக்கப்படுகிறவன் ஆகிய இருவரையும் ஒரு பூரண அருள் மார்போடு அணைத்துக் கொள்கின்றது,

பலவீனத்தை ஜயித்து சுயரூப நினைப்புக்க ளெல்லாம்
லாசம்வறையும் ஒழித்துவிட்டவன் ஹிம்ஸிக்கிறவனை

நினைப்பும் காரியசித்தியும்

யாவது நிறைவேற்றப்படுகிறவினையாவது சேர்த்தவன் அவன்; அவன் சுயாதீனன்.

ஒருவன் தனது நினைப்புக்களை மேம்படுத்துவதால் மாந்திரமே உயர்வுப் பெற்றியும் காரியசித்தியும் பெறுதல் கூடும். தனது நினைப்புக்களை மேம்படுத்தாவிட்டால், அவன் பலநினைமும் கீழ்மையும் தரித்திரமும் உற்றேயிருப்பான்.

லௌகிக காரியங்களிலும் ஒரு மனிதன் சித்தி பெறுவதற்கு முன் தனது நினைப்புக்களைச் சிற்றின்ப இச்சைகளில் அமிழ்த்தாமல் உயர்த்தல் வேண்டும். அவன் காரியசித்தி பெறுவதற்குத் தனது சிற்றின்ப இச்சைகளையும் சுயநயத்தையும் பூரணமாக ஒழித்தல் வேண்டா; அதில் ஒரு பாகமாகது ஒழித்தல் வேண்டும். சிற்றின்ப இச்சையே முதன்மையாக நினைப்பதும் ஒழுங்காகக் காரியங்களை ஆலோசிப்பதும் முடியா; அவன், நன்னுள் மறைந்துகிடக்கும் சக்திகளைக் கண்டறிந்து விரித்திசெய்ய முடியாமல், தான் எடுத்த எந்த வேலையிலும் தவறுவான். தனது நினைப்புக்களை ஆண்மைபுடன் அடக்கியானத் தொடங்காததால் அவன் தனது காரியாதிகளைச் செய்து முடிக்கவும் அதிகப் பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும் தக்க நிலைமையில் இல்லை. அவன் சுயாதீனமாக ஒன்று செய்யவும், சார்பில்லாமல் தனியாக நிற்கவும் தகுதியற்றவன். அவன் கொங்கிற நினைப்புக்களோ அவனுடைய சக்திக்குழைவிற்குக் காரணம்.

மனம் போல வாழ்வு

அபிவிருத்தியாவது காரியசித்தியாவது கஷ்டப் பட்டாலன்றி உண்டாகாது. ஒருவன் தனது குழப்பமான சிற்றின்ப நினைப்புக்களை ஒழித்துத் தனது ஆலோசனையை வளர்ப்பதிலும் தனது தீர்மானத்தையும் சுயநம்பிக்கையையும் பலப்படுத்துவதிலும் எவ்வளவுக்குத் தன் மனத்தைச் செலுத்துகிறானோ, அவ்வளவுக்கு ஸௌகரிய காரியசித்தி உண்டாகும். அவன் தனது நினைப்புக்களை எவ்வளவு அதிகமாக மேம்படுத்துகிறானோ, அவ்வளவு அதிகமாக ஆண்மையும் நேர்மையும் ஒழுக்கமும் உள்ளவனாகி அவன் மேம்படுகிறதும் தவிர, அவனது காரியசித்திகளும் அதிகமாகின்றன; அவன் செய்துமுடிந்த காரியங்களும் அதிக இன்பம் தருவனவாய் நீடித்து நிற்கின்றன.

பிரபஞ்சம் பேராசைக்காறானுக்கும் அபேபாக்கியனுக்கும் பாவஞ்செய்கிறவனுக்கும் அதுகூடம் செய்வதுபோல வெளிப்பார்வைக்குத் தோன்றினும், உண்மையில் அவ்வாறு செய்வதில்லை. அது யோக்கியனுக்கும் பெருந்தகையானனுக்கும் புண்ணியஞ்செய்கிறவனுக்கும் உதவி செய்கிறது. முற்காலத்துப் பெரிய ஜூசிரியர் எல்லோரும் இவ்விஷயத்தை வெவ்வேறு வார்த்தைகளால் வெளியிட்டிருக்கின்றனர். இதனை அறிந்துகொள்ளவும் மற்றவர்களுக்குத் திருஷ்டாந்தப்படுத்திக் காட்டவும் வேண்டினால், ஒருவன் நாளுக்குநாள் தனது நினைப்புக்களை மேம்படுத்தித் தனது ஒழுக்கத்தை மேன்மேலும் விர்த்திசெய்ய இடைவிடாது முயலவேண்டும்.

நினைப்பும் காரியசித்திரமும்

ஞானத்தை அடைவதற்காவது, அல்லது பிரதிநிதியிலும் வாழ்க்கையிலும் முன்ன அழகுகளையும் உண்மைகளையும் கண்டறிவதற்காவது, சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நினைப்பின் பலனாக விவேகசித்திகள் உண்டாகின்றன. அந்தைய சித்திகள் சில சமயங்களில் வீண் பெருமைபோதும் பேராசையோடும் சம்பந்தப் படாதுக்கலாம்; ஆனால், அவை அஞ்ஞானங்களிலிருந்து உண்டானவை யல்ல; அவை சுயநயமற்ற சுத்த நினைப்புக்களினின்றும், நெடுங்கால அரிய முயற்சிகளினின்றும் இப்பலப் புண்டானவை.

ஆன்மசித்திகள் பரிசுத்தமான கோரிக்கைகளின் பலன்கள். எவன் இடைவிடாமல் உயர்ந்த நினைப்புகளையும் சிந்தனையிலும் நினைப்புகளையும் நன்கு கொண்டு வாழ்கின்றானோ, எவன் பாரதமும் பரிசுத்தமுமுள்ள பலவற்றிலும் நினைப்பைச் செலுத்துகின்றானோ, அவன் சூரியன் உச்சம் அடைவதும் சந்திரன் பூரணவடிவை அடைவதும் எவ்வளவு நிச்சயமோ அவ்வளவு நிச்சயமாக ஞானத்தையும் ஒழுக்க மேம்பாட்டையும் அடைவான்; செல்வாக்கும் இன்பமு முள்ள ஸ்தானத்திற்கு உயர்வான்.

எவ்வகையான காரியசித்தியும், முயற்சியின் முடியும், நினைப்பின் மகுடமுமாகும். தன்னடக்கம், துணிவு, தூய்மை, நடுவுநிலைமை, நன்றாகச் செலுத்தப்பட்ட நினைப்பு இவற்றின் உதவியால் மனிதன் உயர்விறான்; சிற்றின்ப இச்சை, தோம்பல், அசுத்தம்,

மனம் போல வாழ்வு

அநீதி, மனக்குழப்பம் என்பவற்றால் மனிதன் தாழ்கிறான்.

ஒரு மனிதன் இவ்வுலகத்தில் மிகவுயர்ந்த ஸ்தானத்திற்கும், ஆன்ம உலகத்தில் மிகவுயர்ந்த பதவிகளுக்கும் உயரலாம். பின்னர், அகங்காரமும், சுயநபமும், அபேயக்கியதையும் பொருத்திய நினைப்புக் கருக்கு இடம் கொடுத்துப் பலநீனத்திற்கும் தரித் திரத்திற்கும் தாமதலாம்.

நியாயமான நினைப்பால் பெற்ற வெற்றிகளை எச்சரிக்கையோடு போற்றிக் காக்கவேண்டும். வெற்றி பெறுகிற சமயத்தில் அங்ஙனம் செய்பாமல் அநேகர் மதுபடியும் தோல்வி புதுகின்றனர்.

தொழிலுலகம், புத்தியுலகம், ஆன்மவுலகம் இவற்றில் எதிலானாலும் பெறுகின்ற சித்திகள், குறித்த வழிகளில் சரியாகச் செலுத்தப்பட்ட நினைப் பின் நேரான பலன்கள்; அவையெல்லாம் ஒரே விகி யால் ஆளப்படுகின்றன; அவையெல்லாம் ஒரே தன் மையனவாயிருக்கின்றன; வித்தியாசமெல்லாம் அடையும்குறிகளில் உள்ள வித்தியாசமே. சிறிய சித்தி பெற விரும்புகிறவன் சிறிது கஷ்டப்படவேண்டும்; பெரிய சித்திபெற விரும்புகிறவன் பெரிது கஷ்டப் படவேண்டும்; மிக உன்னதமான நிலையை அடைய விரும்புகிறவன் மிகமிகக் கஷ்டப்படவேண்டும்.

மனோ சிருஷ்டிகளும் மனோ சிருஷ்டிகளும்

மனோசிருஷ்டியுடையார் உலகத்தின் இரகசியம் ஆவர். மனோசிருஷ்டியாவது, விழிப்பு, தக்கொண்டு பல நல்ல காரியங்களை நினைப்பிற் கண்டு கொண்டிருத்தல். ஸ்தூல உலகம் மூலக் கரு உலகத்தின் ஆகாசமாகக் கொண்டு இருத்தல் போன்று, மனிதன் பாவங்களையும் இழிவான செயல்களையும் செய்யும்போதும், கஷ்டங்களை அதுபவிக் கும்போதும், தன்மைசேசத்தின் மனோசிருஷ்டியானதது அழகிய மனோசிருஷ்டிகளால் போஷிக்கப் படுகின்றனர். மனித சமூகம், தனது மனோசிருஷ்டியானதை மறந்தால் முடியாது; அங்குடைய மனோ சிருஷ்டிகள் மங்கிப்போகவும், அழிந்துபோகவும் விடுகல் முடியாது; அஃது, அம்மனோசிருஷ்டிகளில் வாழ்கின்றது; அவை ஒருகாலத்தில் பிரத்தியகதத் தல் காணவும், அறியவும் தக்க உண்மைகள் என்று அஃது அறியவும். தாலாசிரியரும், சிப்பிகளும், சித்திரக் காரரும், பாவலரும், தீர்க்கதந்திரிகளும், ஞானிசுருமே மது உலகத்தைக் காட்டுகிறவர்கள், மோக உலகத்தை நிரூபிப்பவர்கள். அவர்கள் வாழ்ந்திருந்தாலேயே இவ்வுலகம் செவ்வி பெற்றிருக்கின்றது. அவர்கள் இல்லாத பக்தத்தில் உழைத்து வருந்தும் மனித சமூகம் அழிந்துபோயிருக்கும்.

எவன் தன் ஹிருதயத்தில் ஓர் உயர்ந்த மனோ சிருஷ்டியை, ஓர் அழகிய மனோசிருஷ்டியைப் பேணி வருகிறானோ, அவன் அதனை ஒரு காலத்தில்

மனம் போல வாழ்வு

பிரத்தியகதத்தில் காண்பான். கோலம்பஸ் என்பவர் வேறோர் உலகக் காட்சியைத் தம் மனத்தில் பேணி வந்தார்; அவர் அதனைக் கண்டுபிடித்தார். கோப்பர் நிக்கல் என்பவர் பல உலகங்களுடைய காட்சியையும் ஒரு பெரிய பிரபஞ்சத்தினுடைய காட்சியையும் தம் மனத்தில் ஒம்பிவந்தார்; அவர் அவற்றைக் கண்டார். புத்தர் மாசற்ற அழகும் பூண சாந்தியுமுள்ள ஒரு மோகத் உலகத்தின் காட்சியைத் தமது மனத்தில் பார்த்துவிந்தார்; அவர் அதனுள் பிரவேசித்தார்.

உங்கள் மனோதிருஷ்டிகளைப் பேணுங்கள்; உங்கள் மனோதிருஷ்டிகளை ஒம்புங்கள்; உங்கள் ஹிருதயத்தில் உற்சாகத்தைக் கிளப்பும் கீதத்தையும், உங்கள் மனத்தில் உண்டாகின்ற அழகையும், உங்கள் தூய நினைவுகளை அலங்கரிக்கும் அவையும் பரிபாலி யுங்கள்; ஏனெனில், எல்லா இன்ப நிலைமகளும், எல்லா மோகத் சாதனங்களும் அவற்றினின்று வெளிப் பட்டு வளரா நிற்கும்; நீங்கள் அவற்றை உண்மையாகப் போற்றிவருவீர்களாயின், அவற்றிலே முடிவில் உங்கள் உலகத்தை நிகுமித்துக் கொள்ளலாம்.

அலாவுதல் அடைதற்கே; கோருதல் பெறு தற்கே. மனிதனுது மிக இழிந்த அவாக்கள் முற்றும் நிறைவேறுவனவாயிருக்க, அவனது மிக உயர்ந்த விருப்பங்கள் ஆதரிப்பில்லாது பலன்களைத் தராமல் விண்போதலுண்டா? நியதி அத்தகைய நிகழ்ச்சிக்கு

மனோநிருஷ்டிகளுக்கும் மனோநிருஷ்டிகளுக்கும்

இடங்கொடாது; அத்தனைய நிலைமை ஒருபொழுதும் நேரான. “அழுதபிள்ளை பால் குடிக்கும்.”

உங்கள் மனத்தில் உயர்ந்த காட்சிகளைக் காணுங்கள்; நீங்கள் காலும் காட்சிகள் பேரலவே ஆவீர்கள். இப்போது நீங்கள் காலும் காட்சியே இனி நீங்கள் பெறும் பேற்றுக்கு அறிகுறி. உங்கள் மனோநிருஷ்டியே நீங்கள் முடிவில் அடைபடும் பதவிக்கு முற்குறி.

எப்படிப்பட்ட பெரிய பேறும் முடிவில் சிலகாலம் ஒரு மனோநிருஷ்டியாகத்தான் இருந்தது. ஆலமாம் வித்தில் உறங்கிக்கொண்டிருக்கின்றது; பறவை முட்டைக்குள் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றது; ஆன்மாவின் மிகமேலான மனோநிருஷ்டியில் விழிப்புண்டாகும் ஓர் தேவானாதன் நடமாடுகிறான். அப்பிரத்தியக்ஷமான மனோநிருஷ்டிகள் பிரத்தியக்ஷ சித்திகளின் வித்துக்கள்.

உங்கள் நிலைமைகள் பொருத்தமில்லாதனவாய் இருக்கலாம்; ஆனால், நீங்கள் ஒரு மனோபாவத்தைக் கொண்டு அதனை அடைவதற்கு முயன்றால் அந்நிலைமைகள் நீடித்து இருக்க மாட்டா. நீங்கள் அகத்தில் நடந்துகொண்டு புறத்தில் நின்றாகொண்டிருக்க முடியாது! ஆரோக்கிய மந்த ஒரு தொழிற்சாலையில் நெடு நேரம் வேலைசெய்து, வித்தியாப்பியாசம் இல்லால், ஆசா உபசாாங்கள் அறியாமல், வலுமைபாலும் உழைப்பாலும் மிகவுருந்தும் பாலியன் ஒருவன் இதோ

மனம் போல வாழ்வு

இருக்கிறான். அவன் அந்நிலைமையில் இருக்கும்போதே மேலான நிலைமையோடு மனம் மனத்தில் கண்டுபிடிக்கிறான்; அவன் அறிவு, நாகரீகம், அருள், அழகு முதலியவற்றைப் பற்றி நினைக்கிறான். ஒருவித வாழ்க்கைபை மனத்தில் கிருஷ்டிசெய்து மனோதமம் செய்கிறான்; அதிகச் சுதந்திரமும் மேலான கோக்கமும் பொருந்திய காட்சி அவனைப்பற்றிக்கொண்டிருக்கிறது; அவன் ஆத்திரம் அவனைச் செயலின்கண் தூண்டுகிறது; அவனுக்கு ஒழிவான சிவிய காலந்தையும் மீதியான அற்பப் பொருளையும் கொண்டு, வெளிப்படாமல் மறைந்து கிடந்த தன் சக்திகளை விர்த்தி செய்து வருகிறான். அந்நொழிற்சாலை அவனுக்குப் பொருந்தாத விதத்தில் அவன் மனோநிலை வெகு விரைவில் மாறிவருகின்றது. அந்நொழிற்சாலை அவன் மனோநிலைக்கு மாறுகிறிட்டமைபால், அது அவனுக்கு வேண்டாத உடைபோல அவனைவிட்டு நீங்கியிருக்கின்றது. அவன் மனோநிலைக் கேற்ற சந்தர்ப்பங்கள் வாய்த்த அளவில் அவன் அச்சாலை யை விட்டு ஸ்திரமாக வெளி வந்துவிடுகிறான். அப்பாலேயன் சில வருஷங்களுக்குப் பின் நல்ல முழுமனிதனு யிருப்பதைக் காண்கிறோம். அவன் மனத்தின் சில சக்திகளோத் தன்வசப்படுத்தி அவற்றை நிகரற்ற வல்லமையோடு உலகம் முழுவதும் அகன்ற செல்வாக்கோடும் உபயோகிக்க நாம் பார்க்கிறோம். இப்பொழுது பரமதூரமான காரியங்களுக்கு அவன் சூத்திரதாரியா யிருக்கிறான். இதோ பாருங்கள்! அவன் நாவசைந்தால் நாடசைகின்

மனோதிருஷ்டிகளும் மனோசிருஷ்டிகளும்

றது. அவன் ஏதோ சொல்லுகிறான். அவ்வளவிலே எத்தனையோ பேருடைய வாழ்க்கைகள் மாறுதல் அடைகின்றன. அவன் என்ன சொல்லுகிறான் என்று ஆண்களும் பெண்களும் அவாவோடு கேட்கிறார்கள்; தங்கள் ஒழுக்கங்களைச் சீர்திருத்துகிறார்கள். மத்திய மாயுள்ள சூரியனை ஆதாரமாகக் கொண்டு பல கோளங்கள் சுற்றி வருவதுபோல, அதனை ஆதாரமாகக் கொண்டு எண்ணிலாத மனிதர்களுடைய விதிகள் சுற்றிவருகின்றன. அநனுக்குப் பாலியத்தில் தோன்றிய மனோதிருஷ்டி இப்பொழுது பிரத்தியக்ஷ அதுபவமாக இருக்கிறது; அவன் தனது மனோசிருஷ்டியோடு ஐக்கியமாகி விடுக்கிறான்.

இதனை வாசிக்கிற பாலியர்களே! நீங்களும் உங்கள் ஹிருதயத்தில் காணும் காட்சி (சோம்பல் விருப்பம் அன்று.) உயர்ந்ததாயிருப்பினும், தாழ்ந்ததாயிருப்பினும், அல்லது அவ்விரண்டின் கலப்பாயிருப்பினும், அதனைப் பிரத்தியக்ஷத்தில் அதுபவிப்பீர்கள். ஏனெனில், நீங்கள் எதனை அந்தரங்கத்தில் அதிகமாக நேசித்தீர்களோ, அது தன்னிடமாக உங்களை இழுக்கின்றது. உங்கள் சொந்த நினைப்புக்களின் நேரான பலன்களே நீங்கள் கைகாணும் பலன்கள். நீங்கள் எதனைத் தேடுகிறீர்களோ அதனைப் பெறுவீர்கள். அதற்கு அதிகமாகவுங் கிடைப்பாது; குறைவாகவுங் கிடைப்பாது. உங்கள் தற்கால நிலைமை எதுவாயினுஞ்சரி, உங்கள் நினைப்புக்களும் உங்கள் மனோதிருஷ்டியும்,

மனம் போல வாழ்வு

உங்கள் மனோசிருஷ்டிகளும் உயர்ந்தால், நீங்களும் உயர்வீர்கள்; அனை நாழந்தால், நீங்களும் நாழ்வீர்கள். அவை எவ்விதம் இருக்கின்றனவோ, அவ்விதமே நீங்களும் இருப்பீர்கள். உங்களை ஆளும் அவாசிறிய நாயின், நீங்களும் அற்கேற்றபடி சிறியபோ ஆவீர்கள். உங்களை ஆளும் கோரிக்கை பெரியதாயின், நீங்களும் அற்கேற்றபடி பெரியவர் ஆவீர்கள். ஸ்டான்டன் கிர்க்காம் டேவிஸ் என்பவர் அலங்கரித்துச் சொல்லியபடி “நீங்கள் கணக்கராப்க கணக்குகள் எழுதிக்கொண்டிருக்கலாம். திரைகளை ஒரு காள் எழுந்தா, உங்கள் மனோசிருஷ்டிகளுக்குத் தடைபாக நெடுங்காலம் தோன்றிக்கொண்டிருந்த உங்கள் அறை பைண்டி வெளிப்பெ செல்வீர்கள்; அவ்விடத்தில் உங்கள் உயர்வியாதத்தைக் கைப்பதற்கு சித்தமாயிருக்கும் அநேகரைக் காண்பீர்கள்;— இன்னமும் உங்கள் காதில் எழுதுகிறாலும் உங்கள் விரல்களில் மைக்கறை யும் இருக்கலாம்—உங்கள் மனத்துடன் ஆவேச ஞான துதைத் தாசைதாசையாகப் பொறிவீர்தீர். நீங்கள் ஆடுகளை மேய்த்துக்கொண்டிருக்கலாம்; நீங்கள் ஆடு மேய்க்கும் சுத்தத்தோடும் நிறந்த வாய்ப்புமும் நகரத் துக்குச் செல்ல, உங்கள் ஆனோசிறிய உங்களை ஒரு சித்திரக்காரனிடம் தள்ளிக்கொண்டு போகலாம். சில நாள் கழிந்தபின் சித்திரக்காரன் உங்களைப்பார்த்து ‘நான் இனிமேல் உங்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டுவது ஒன்று மில்லை’ என்று கூறலாம். சமீப காலத்தில் ஆடுகளை ஓட்டிக்கொண்டிருந்தபொழுது பெருங்காரி

மனோதிருஷ்டிகளும் மனோபிருஷ்டிகளும்

யங்களை மனோதித்துச் சொற்புருந்த நிம்மன் இப்
பொழுது சித்திகாக்காசர்க ளாகி விட்டார்கள். மனியுத்
தொழில் செய்துகொண்டிருந்த நீங்கள் இவ்விலகத்
தைச் சீர்திருத்தமாறு உங்கள் வாணியும் இறைமப்புரி
பையும் ஒழித்துவிடுவீர்கள்”.

ஆலோசனையில்லாதவர்களும் பாமரர்களும் சோ
ம்பர்களும் உண்மைகளைக் கவனியாமல், அவைகளின்
வெளிப்படைமான காரியங்களை மாத்திரம் பார்த்து
யோசனைமென்றும், அதிர்ஷ்டமென்றும், தற்செயலென்
றும் பேசிக்கொள்வதுண்டு. ஒருவன் பணக்காரனு
கிறதைப் பார்த்து, “இவன் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலி”
என்கின்றனர். மற்றொருவன் புத்திசாலியாயிருக்கிற
தைப் பார்த்து, “இவனுக்கு எவ்வளவு நல்ல பாக்கியம்
கிடைத்திருக்கிறது” என்று வியந்துரைக்கின்றனர்.
வேறொருவனது துறவொழுக்கத்தையும் விரிந்த செல்
வாக்கையும் பார்த்து, “இவனுக்கு ஒவ்வொரு வழியி
லும் எப்படித் தற்செயலாக உதவிகள் வருகின்றன”
என்கின்றனர். இவர் தமது அதுபவங்களைப் பெறு
வதற்கு, விழுந்தோடு பட்டிருக்கிற கஷ்டங்களையும்,
அடைந்திருக்கிற தோல்விகளையும், செய்திருக்கிற
போராட்டங்களையும் அவர் பார்க்கின்றிலர்;
இவர் ஹிருசுபத்தின் காட்சியைப் பிரதிபலித்ததில்
கொண்டிருவதற்கும், இவருடைய மார்க்கங்களில்
கடக்க முடியாதனவாகத் தோன்றிய இடைபூறுகளை
நீக்குவதற்கும் இவர் செய்திருக்கிற தியாகங்களையும்,

மனம் போல வாழ்வு

துணிகரமான முயற்சிகளையும், இவர் கொண்டிருந்த கொள்கைகளையும் பற்றி அவர்கள் ஒன்றும் அறியார்கள். இவர் பட்ட கஷ்டங்களையும் கவலைகளையும் அறியாது, இவரது ஞானத்தையும் சாந்தியையும் மாந்திரம் பார்த்து, அதற்குக் காரணம் “அதிர்ஷ்டம்” என்று கூறுகின்றார்கள்; இவரது நீடிய கஷ்டமான யாத்திரையைப் பாராது, இவர் சேர்ந்திருக்கும் இடத்தை மாந்திரம் பார்த்து அந்நீன “நல்ல யோகம்” என்று சொல்கின்றார்கள். இவர் செய்த முயற்சிகளைக் கவனியாது, இவர் பெற்றுள்ள பலனை மாந்திரம் பார்த்து, அந்நீனம் “தற்செயல்” என்கின்றார்கள்.

மனிதரது சகல காரியங்களிலும் முயற்சிகளும் உண்டு; பயன்களும் உண்டு. முயற்சி எவ்வளவோ, பலனும் அவ்வளவே. காலமென்றாவது, அதிர்ஷ்டமென்றாவது, ஒன்று இல்லை. சாமர்த்தியங்களும், சக்திகளும், உலகவுடைமைகளும், அறிவுடைமைகளும், மோகவுடைமைகளும் முயற்சியின் பலன்கள்; அவை முற்றுப்பெற்ற நினைப்புக்கள்; செய்துமுடித்த காரியங்கள்; அதுபணித்த மனோகிருஷ்டிகள்.

உங்கள் மனத்தில் நீங்கள் போற்றிவரும் திருஷ்டியோ, உங்கள் ஹிருதயத்தில் நீங்கள் உள்ளதமாக வைத்திருக்கும் திருஷ்டியோ, உங்கள் வாழ்க்கையை ஆக்கிக் கொள்வதற்குக் கருவியாகும்; அதுவே நீங்கள் ஆவீர்கள்.

சாந்தி

சாந்தி ஞானத்தின் அழகிய ஆபரணங்களில் ஒன்று. அது, தன்னை [உடம்பையும் நினைப்பையும்] அடக்கி யான்தலிலே பொருமைபுடன் நீண்ட காலம் செய்த முயற்சியின் பலன். அந்ன் உடைமை முற்றிந்த அதுபவத்தையும், நினைப்பின் செயல்களையும், நியதிகளையும், நன்குணர்ந்த அறிவையும் காட்டும் ஓர் குறி.

தான் நினைப்பிலிருந்து பரிணமித்த ஒரு பிராணி யென்று மனிதன் எவ்வளவாக அறிகிறானோ, அவ்வளவாக அமைதியை அடைகிறான்; ஏனெனில், நினைப்பின் காரியமாகவே பிறரும் உண்டாயிருக்கின்றன 'சென்று அறிவதற்கு அவ்வறிவு ஏதுவாகின்றது. அவன் சரியாக அறிபுந் தன்மையை வளர்த்துக் காரணகாரிய நியதியால் காரியாகாரியங்களின் உட்சம்பந்தங்களை மேலும் மேலும் தெளிவாகக் காண்பதனால், வீணில் அலப்புவதும், கோபிப்பதும், கவலைப்படுவதும், துக்கப்பதும் இல்லாமல், நிலைபாய் நிதானமாய்ச் சாந்தமா யிருக்கிறான்.

அமைதியுள்ள மனிதன், தன்னை அடக்கியபாலக் கற்றுக்கொண்டபடியால், மற்றவர்களோடு இணங்கி நடக்கும் வழியை அறிகிறான்; அவர்களும் அவனது ஞானதிக்கந்தை மதித்து, அவனிடமிருந்து சில கற்க லாமென்றும், அவன்மீது நம்பிக்கை வைக்கலா மென்றும் உணர்கிறார்கள். ஒருவன் எவ்வளவுச்

மனம் போல வாழ்வு

செவ்வளவு அதிகமாக அமைதியுள்ளவ னானிருந்தோ, அவ்வளவுக்குவ்வளவு அவனுடைய காரியத்திடும், செல்வாக்கும், கன்மைசெய்யும் சக்தியும் அதிகரிக்கின்றன. ஒரு சாதாரண வியாபாரியும், அடக்கத்தை யும் அமைதியையும் விர்த்திசெய்து வந்தால் அவனுடைய வியாபாரம் விர்த்தியாவதைக் காண்பான்; ஏனெனில், மிகவும் அமைதியான ஒழுக்க முள்ளவ னைிடத்தில் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்யவே ஜனங்கள் பிரியப்படுவார்கள்.

திடமும் அமைதியுமுள்ள மனிதனிடத்தில் எல்லோரும் எப்பொழுதும் அன்பும் மதிப்பும் பாராட்டு வார்கள். அவன் பாலேவனத்தில் நிழல்தரும் ஒரு மாத்தை ஒத்தவன். அமைதியான மனத்தையும், இனிமைபான வாக்கையையும், நிதானமான வாழ்க்கையை யும் விரும்பாதவர் எவர்? இந்நற்குணங்கள் வாய்ந்தவர்களுக்கு மறை பெய்காலும், வெய்யில் காய்ந்தாலும், வேறு எவ்வித மாறுதல் உண்டானாலும் ஒன்று மில்லை; ஏனெனில், அவர்களுடத்தில் இனிமையும் நிதானமும் சாந்தமும் எக்காலத்து முண்டி. நாம் சாந்தியென்று சொல்லும் ஒழுக்கமானது கல்வியின் கடைசிப் பாடமாகும். அதுவே வாழ்க்கையின் மல ரும், ஆன்மாவின் கலரியும் ஆகும். அது ஞானத்தைப் போல அருமையானது; தங்கத்தினும்—ஆம், பத் தரை மாற்றுத் தங்கத்தினும்—அதிகமாக விரும்பத்தக்கது. உண்மைக்கடையில் எதற்கும் சலிக்காமல்

சாந்தி

வாழும் நிதான வாழ்க்கையோடு வெறும் தனூர்ச்சிதத் தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், தனூர்ச்சிதம் எவ்வளவு அற்பமாய்த் தோன்றுகின்றது?

“நாம் தினந்தோறும் காண்கின்ற மனிதரில் எத்தனைபேர் தமது அருமையான உயிர்களை வருத்து கின்றனர்? எத்தனைபேர் கடுகடுக்க முகமும் வெடு வெடுத்த பேச்சும் கொண்டு இனிமைமையும் அழகை யும் கெடுக்கின்றனர்? எத்தனைபேர் சாமாதானத்தை அழித்துப் பகைமைபை ஆக்குகின்றனர்? எத்தனை பேர் நிதானமான ஒழுக்கத்தை விடுத்து நீங்காத துன் பத்தை அடைகின்றனர்? தன்னை அடக்கியானும் சுக்தி இல்லாமல் தமது வாழ்நாள்களை வீணாக்கித் தமது இன்பங்களை கெடுத்துக்கொள்ளவோர் உலகில் பெரும் பால ரல்லரோ என்பது ஒரு வினா. சான்ருண்மைக் குரிய சிறப்பியல்பான அழகிய சமாதானத்தோடு வாழ்பவர் மிகச் சில ரல்லரோ? இன்பத்தையும் துன் பத்தையும் ஒரே விதமாகக்கொள்ளும் சமநிலையான மனத்தையுடையவர் மிகமிகச் சில ரல்லரோ?”

ஆம்! மனிதசமூகம் அடக்கியான முடியாத காமக் குரோதங்களால் அலைப்புகின்றது; அடக்க முடியாத துக்கத்தால் சுதறுகின்றது; கவலைபாலும் ஐயத்தா லும் சிதறுகின்றது. தனது நினைப்புகளை அடக்கிப் பரிசுத்தப் படுத்திய ஞானியே ஆன்மாவை அலைக்கழிக் கும் புயல்களையும் காற்றுக்களையும் தனக்குக் கீழ்ப் படிபச் செய்கிறான்.

மனம் போல வாழ்வு

ம்

புயல்காற்றில் அடிபட்டலையாகின்ற ஆன்மாவை
கனோ! நீங்கள் எவ்விடத்தில் இருப்பினும், நீங்கள்
எத்தனைய நிலைமைகளில் வாழினும், இதனைத் தெரி
ந்துகொள்ளுங்கள்.— வாழ்க்கையாகிய சுமுத்திரத்
தில் ஆனந்தகரமான தீவுகள் சிரித்துக்கொண்டிருக்
கின்றன; உங்கள் மனோசிருஷ்டியான அழகிய கரை
உங்கள் வரவிற்காகக் காத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.
நினைப்பாகிய சுக்காணை உங்கள் அறிவாகிய கைகளால்
தளராமல் பிடித்துக்கொள்ளுங்கள். உங்கள் ஜீவனாகிய
ஒடத்தில் அதனை நடத்தும் ஆன்மா வாகிய மாலுமி
படுத்திருக்கிறான்; அவன் உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறான்.
அவனை எழுப்பங்கள். தன்னடக்கமே வலிமை; சரி
பாண நினைப்பே ஆண்மை; அமைதியே ஆற்றல். உங்
கள் ஹிருதயத்தைப் பார்த்து “கவலை கொள்ளாதே
சாந்தியாயிரு” என்று சொல்லுங்கள்.

முற்றிற்று.

கட்டுரைப் பயிற்சி

1. ஆதிமந்திக்கும். ஆட்டனத்திக்கும் திருமணம் எவ்வாறு நடைபெற்றது ?
2. ஆட்டனத்தியை ஆதிமந்தி தேடிச் செல்லக் காரணமென்ன ?
3. அத்தி உயிர் பிழைத்தது எப்படி ?
4. மருதி புகழுடப்பு எய்தக் காரணம் என்ன ?
1. சாதுவன் சுப்பிலிச் சென்றது ஏன் ?
- [2. 'தீயுற் தீண்டாத் தீவினையாட்டியோ நான்'— இடங்கூறி விளக்குக.
3. சாதுவன் உயிர் தப்பி வந்தது எப்படி ?
4. சாதுவன் நாகர் தலைவனுக்கு அரமுறைத்த வரலாற்றையும், அவன் பரிசுபெற்ற வரலாற்றையும் சுருக்கி எழுதுக.
1. பயாபதி மன்னன் கண்ட கனவு யாது ? அதன் பயன் யாது ?
2. சடியரசன் யாரை யாரிடம் தூதனுப்பினான் ? முடிவு என்ன ? விளக்குக.
3. அச்சுவகண்டன் யாரிடம் தூதனுப்பினான் ? அதன் விளைவு என்ன ?
4. மாயச் சிங்கமாகச் சென்ற அரினேது எவ்வாறு தப்பினான் ? திவிட்டன் உண்மைச் சிங்கத்தை எப்படி வென்றான் ?
1. ஆரிகாற் சோழன் வெண்ணிப் பறந்தலையில் புரிந்த பேரினேச் சுருக்கி வரைக.
2. சேரலாதன் வடக்கிருந்து உயிர் துறக்கக் காரணம்